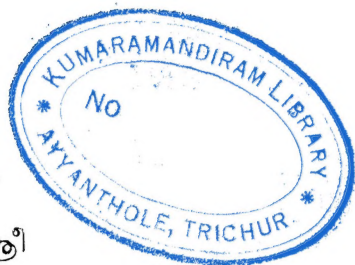

ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം

പി. ആർ. മേനോൻ.

ശ്രീ തൃഗുണാവലി നമ്പർ 1

ശ്രീ
തൃഗുണൈഴ്ത്തപ്പൻ

ശിഷ്യൻ

കരുണാകരനൈഴ്ത്തപ്പനാൽ

ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട

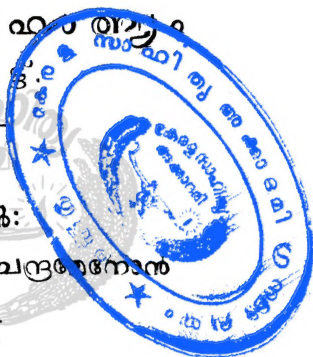
ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം

കിളിപ്പാട്ട്

പ്രകാശകൻ:

പുതുകുളങ്ങര രാമചന്ദ്രനോൻ

ചിററൂർ.

രാമാനുജഭായം ക്ലിപ്തം,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

[1936]

[വില് അണ 8]

മുഖവുര.

1093_ാമാണ്ടു മുതൽക്കു കേരളാചാതുനായ ഗ്രീതുഞ്ച
 ഞെഴുത്തച്ഛന്റെ ജീവിതചരിത്രാനുപേഷണത്തിൽ പരിശ്ര
 മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്ക്, അച്ചടിയിൽപെട്ടിട്ടില്ലാ
 ഞെ അനേകം പഴയ കൃതികൾ കണ്ടുകിട്ടുവാൻ സാധിച്ചിട്ടു
 ണ്ടു്. അവയിൽ ഒന്നാണു് ഈ ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം
 കിളിപ്പാട്ടു്. ഇതിന്റെ കർത്താവു് എഴുത്തച്ഛന്റെ പ്രഥമശി
 ശ്യനായ കരുണാകരാചാതുനാണു്. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ
 ജീവിതചരിത്രം ഞാൻ എഴുതിവരുന്ന “എഴുത്തച്ഛനും ശി
 ശ്യന്മാരും” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കു
 ന്നതുകൊണ്ടു തല്ക്കാലം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നില്ല.

ലോകാനുഗ്രഹാർത്ഥം ജീവിച്ചിരുന്ന ഭക്തശിരോമ
 ണികളായ തുഞ്ചതു ശിശ്യന്മാരുടെ കൃതികൾ തേടിപ്പിടി
 ച്ചു സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുക എന്ന കൃത്യമല്ലാ
 തെ അവകളേപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്യുവാനും മറ്റും
 ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല; അതിനാൽ, ആ ഭാരം വായനക്കാ
 രിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിശേഷിച്ചു്, ഈ കൃതിയിൽ
 നിന്നും എഴുത്തച്ഛന്റെ പിതാവിനേക്കുറിച്ചും നാമധേയ
 ത്തേക്കുറിച്ചും നമുക്കു വ്യക്തമായ ഒരറിവു ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്;
 ആയതു വലിയ ഒരനുഗ്രഹംതന്നെയാണു്.

ഏഴു ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ടുതാളിയോ
 ലഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്റെ അനുപേഷണത്തിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ
 സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കയ്യെഴുത്തുകാരുടെ അജാഗ്രതയോ അപാ
 ണ്ഡിതപഥോ എന്താണെന്നറിഞ്ഞില്ല, ഓരോ ഗ്രന്ഥവും

ഓരോ മാതിരിയിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ചിലതു അധു
 ണ്ണവും ചില ഭാഗങ്ങൾ വിട്ടും അക്ഷരപ്പിഴകൾ നിറഞ്ഞു
 മാണ് കാണുന്നത്. ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു
 കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പഴക്കംചെന്നതും
 അധികം പാഠഭേദമില്ലാത്തതും കേരളത്തിൽ പല വിദഗ്ദ്ധ
 നാരാലും പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ ഗ്രന്ഥം അനു
 സരിച്ചുള്ളതാണ്. ഈ താളിയോലഗ്രന്ഥം ഈയിടെ കൊ
 ച്ചി ഭാഷാപരിഷ്കരണസംഘത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു
 ഭാഷാരൂപം പരിശോധിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ ശ്രീമാൻ പി. നാരായണൻ
 നായർ അവർകളുടെ കൃപയ്ക്കനുസരിച്ച് പരിശോധനക്കും
 സ്വീകരണത്തിനും പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുകൂടി പറ
 ണ്തുകൊള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു പുറമെ തുഞ്ചത്തു ശിഷ്യനാരായ
 സൂതൃനാരായണസ്വാമി, ദേവഗുരു, ഗോപാലഗുരു എന്നീ
 മഹാത്മാക്കളുടെ അപ്രകാശിതങ്ങളായ ഏഴെട്ടു വിശിഷ്ട
 കൃതികൾ എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.
 അവകളും എഴുത്തച്ഛന്റെ ജീവിതചരിത്രവും വഴിക്കുവഴി
 യായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.
 ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ മഹാജനങ്ങൾ കനിഞ്ഞു തക്ക
 തായ പ്രോത്സാഹനം എനിക്കു നല്കുമെങ്കിൽ പതിനേഴു
 കൊല്ലത്തിലേറെക്കാലമായി നിരന്തരഗവേഷണംകൊണ്ടു
 ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളവയെല്ലാം ലോകോപകാരപ്രദമാക്കുവാൻ
 നിഷ്ഠയാസം സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ മഹാജന
 ങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ
 ള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം ഇപ്രകാരം അച്ചടിച്ച ലോകോപകാരത്തിന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ട ധനസഹായം ചെയ്തതന്നെ എന്റെ പ്രിയസഹോദരിയോടു എനിക്കുള്ള അനേകം തവബഹുമാനത്തേയും കൃതജ്ഞതയേയും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ ചെറുമുഖവുരയെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

തൃശ്ശിവപേരൂർ, }

5-7-1111 }

പ്രകാശകൻ

പി. ആർ. മേനോൻ.

ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യം

പ്രഥമപാദം.

പാലുപകപവും പഞ്ചതാരയും തരുവെൻതാൻ
പാലോലുംമൊഴിയാളെ പൈങ്കിളിമകളെ നീ
കാലേയകാലദോഷം കൊണ്ടോരോദുരീതങ്ങൾ
മാലോകക്കടന്നുടൻ മേഘമേലുണ്ടാകയാൽ
മാലേറുമതിന്നെളുതായീടും പ്രാവശ്ചിത്തം
കാലേചൊല്ലുകവേണമെളുതായുള്ളതിപ്പോൾ
കാലവുറുമ്പുമാലാപം കൊണ്ടിനിഷ്ഠയാതെ
ബാലികനരനാക്കില്ലായസ്സും ചിരകാലം
മോക്ഷസാധനങ്ങളായുള്ളവ പലതിലും
സൂക്ഷിച്ചുസാരമാവതെന്നെൻ ചൊല്ലീടേണം
കാൽക്ഷണംകാലം ചിത്തമുറക്കുയില്ല, മന്ത്രം
ദീക്ഷിയാ, യോഗമനുഷ്ഠിച്ചു തൽധ്യാനംചെയ്താൻ
സാക്ഷാൽശ്രീമഹാദേവനീശ്വരൻ പരൻജഗ-
ത്സാക്ഷിയാംപശുപതി ശങ്കരൻ ചന്ദ്രചൂഡൻ
ദാക്ഷായണീശൻ ദക്ഷദപ്തലപംസനകര-
ത്രിക്ഷണൻ പ്രസാദിച്ചാണെന്നൊന്നു ചെയ്തനല്ല.
തീർത്ഥസ്നാനാത്മമാശു യന്ത്രയ്ക്കു മെനിക്കിന്നു
ഗാത്രാരോഗ്യധൂമിപ്പു പാത്രുകണ്ടോളമിപ്പോൾ
സ്നാത്താദികർമ്മം ചെയ്താനില്ല സാമന്ത്രിമേതും
ക്ഷേത്രോപവാസത്തിന്നും പാത്രമല്ലാതെവന്നു.

ശാസ്ത്രോക്തമാഗ്നേണസൽ പാത്രോഷ്ടദാനം പര-
 മാസ്ഥയാശിവാരത്നനാ ചെണ്ണാനന്ദമുമിഷ്ട-
 ശ്രോത്രനേത്രാദികളെ ജ്ജയിച്ചുപുത്രമിത്ര
 ക്ഷേത്രാദിത്യാഗം ചെണ്ണാൻ തപശ്ശക്തിയുമിഷ്ട
 സന്തതം കർമാകർമ്മപകർമാദികൾകൊണ്ടു
 സിദ്ധിക്കും ധർമ്മാധർമ്മവിധർമ്മഫലമെല്ലാം
 ബന്ധിയായിരുപ്പതിനെന്തൊരു കഴിവെന്ന
 ചിന്തിച്ചുപരമോപദേശം ചെയ്യുന്നതാകിൽ
 രാസകാരങ്ങളെല്ലാമകന്നു തെളിഞ്ഞുട-
 നന്തരാത്മനീ തെളിഞ്ഞിരിക്കാമെന്നിരിക്കെടൊ
 വെന്തുരുകുന്നു ചിത്തമന്തകസമാഗമം
 ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചുടൻ ചിന്തിതർമ്മന്താഗണെ.
 സർവ്വവണ്ണികൾക്കും സർവ്വാശ്രമികൾക്കുമെല്ലാം
 നിർവ്വഹിക്കാവൊന്നായി യത്നസാധ്യവുമായി
 നിർവ്വണപ്രദമായി മേവീടുംവ്രതങ്ങളിൽ
 സുവ്രതമായതെന്തെന്നെന്നനീ കേൾപ്പിക്കേണം
 കേൾപ്പിക്കാമതിലേററം താല്പര്യമുണ്ടെന്നാകിൽ
 കേൾപ്പിക്കാൻ പാത്രമായിട്ടല്ല ഞാനിതിനൊടും
 എൻപ്പിപ്പാൻ പണിയത്രെ പറഞ്ഞാലിനിക്കേതും
 വാക്ഭംഗിപോരാത്തുയാലെങ്കിലും കേട്ടുകൊൾവിൻ
 ശങ്കരൻ ചരചരഗുരു കാമാരിസുതൻ
 സ്വംകാരഭംഗാകുലാപാംഗമണ്ഡിത തുണ്ഡൻ
 തുംഗമാതംഗാനനനംഗളപ്രദൻ ദേവ-
 പുംഗവനേകദന്തൻ ഹേരേണ്ഡൻ ലംബോദരൻ
 ചന്ദ്രശേഖരപ്രിയനന്ദനൻ വിനായകൻ
 ചന്ദ്രശേഖരൻ, മുനിവൃന്ദവന്ദിതൻ ദേവൻ

മന്ദാരു ദാരുമൂല മന്ദിരൻ ഗണാധിപൻ
 വന്ദാരു ശ്രീദൻകരുണാകരൻ ഛന്ദോമയൻ
 സംപദാംവൃദ്ധിപ്രദൻ തമ്പുരാൻ വിരേണ്ഡരൂപൻ
 തൻപദാംഭോജഭംഗം സമ്പ്രതിവന്ദിക്കുന്നേൻ.
 അംബുജോരുവ വദനാംബുജത്തിങ്കൽനിന്നു
 സംഭവിച്ചവനുടെ പതിനായ് മുഖാഞ്ജേപു-
 ക്കിമ്പദമാടിനന്നളിടും ഭാരതീദേവി
 തൻപദാംഭോജം നിത്യം ചിന്തിക്കായ്ക്കേണമേ.
 അഞ്ചുധിതനിൽ തിരമാലകൾ വരും വണ്ണ-
 മംബികേപദങ്ങളെൻ നാവിന്മേൽ വന്നീടേണം
 വണ്ണരൂപിണീപാണി വരദെ വേദാന്തികെ
 നിണ്ണമമറിഞ്ഞുകൂടാത്ത സാതപിക്മായെ
 വണ്ണിപ്പാൻ വരമരുൾ വാഗീശെ സുമുനി-
 വണ്ണിതെ വസിച്ചരുളെന്തെ ജിഹ്വാഞ്ചലെ
 വണ്ണിപ്പവംശത്തിൽവന്നു വിശ്വപാലനം ചെയ്താൻ
 വിഷ്ണുതാൻതന്നെ പുരാ പിറന്നമനോഹരൻ
 ജിഷ്ണുരൂക്ഷര വിരിഞ്ചാഭിവന്ദിതൻ പരൻ
 കൃഷ്ണനാമുണ്ണിയോടകുഴലും വിളിച്ചെന്റെ
 കണ്ണിനാനന്ദം വരുമ്മാറു ജീമൂതശ്യാമ-
 വണ്ണനെൻ മുന്നിലാമ്മാരെന്നും കാണാകേണമെ
 സന്തതം കണ്ഡപുരനാഥപാദാംഭോരുഹം
 ചിന്തിച്ചു വിശുദ്ധാത്മാവായ് പശുപതിയുടെ
 അന്തികെ തൊഴുതുഞാൻ മരുവീടിനകാലം
 തന്തിരുവടി മമ നല്ലിയോരനുഗ്രഹാൽ
 പുതുരയെന്നമന്നോർ മന്നവൻ പിണങ്ങുവാ-
 ക്കത്തകൻ കൃപാലയനാജയോചിരചിതം

അന്നകാത്തകരുടെ ചരിത്രം പാപഹരം
 അന്നരാന്നം ശിവരാത്രി മാഹാത്മ്യമേവം
 നന്നായിമുക്കുപ്രദം നിത്യവും ചൊല്ലീടുവാൻ
 നെന്നെ പാൽപഴുതുന്നു രുചിത്തുപറപ്പിച്ചു
 എന്നതിൽമീതെ മരൊന്നില്ല നല്ലതുചൊൽവാൻ
 നിണ്ണയമെന്നാൽ വചനമുപദേശം
 ഇന്നതുതന്നെ നിന്നുരക്കുറിയിച്ചിടുന്നുണ്ട്
 നിന്ദിച്ചീടുന്നോരെന്നെയിതന്നാൽ നിന്ദിച്ചാലും
 പുണ്യരത്നകരം പുരുഷാരൈർമകപ്രദം
 വണ്ണിപ്പാൻ പണി ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യമെല്ലാം.
 ആതുനാരുമാചാതുനാരുമദിജനാരും
 ആതുദേവിയും മനീശുനാരും തുണക്കേണം
 വേദവ്യംസനു മാദികവിയാം വാത്മാകിയും
 വേദവേദാംഗവേദാന്താർത്ഥശാസ്ത്രാദികളും
 ചേതസിവസിച്ച് നഗ്രഹിച്ചീടുകവേണം
 ബോധാമൃതമെനിക്കു നല്ലീടണം തെളിവോടെ
 രാമാനന്ദാഗ്രഹാരവത്തിയായ് മഹാശാസ്ത്രം
 ധാമാവായ് ശ്രീനീലകണ്ഠാത്മജനായ് ശ്രീമാനായ്
 അദ്വൈതാചാര്യനായിട്ടാത്മാരാമനായ് സ്സർവ്വം
 വിദ്യാപാരഗനായ രാമദേശികവർത്തൻ
 ഭവബാധയെന്യെനിക്കകലും വണ്ണമുള്ള
 വിവിധബോധം ചേർത്തിട്ടവതൻ സഹായത്താൽ
 ഞാനുമിപ്രപഞ്ചവും പരമാത്മാവുമൊന്നായ്
 കാണമാറനുഗ്രഹം നല്ലിയ യോഗാചാര്യൻ
 വന്നിഹകർണ്യേണം കാലുഷ്യം തെല്ലൊരാൾ
 തിന്നെന്റെ സമാരംഭം ശ്രദ്ധോജ്ജ്വലവാനായ്.

പാതകമൊടുങ്ങുമെല്ലാംകൊണ്ടു മിതുകേട്ടാൽ
 പൂതമാംശിവപദം ചേരുമെന്നതുറന്നും
 ആധിപ്രാധികളൊന്നും വന്നുകൂടുകയില്ല
 വേദവും മരണകാലത്തിങ്കലുണ്ടായ്തരം.
 പാതകമഞ്ചുമുപപാതകങ്ങളുമെല്ലാം-
 മേതുമെ മടിയാതെ ചെങ്കീടുന്നവൻ താനും
 പൂതനായ്തരുമവൻ പതിതനാകയില്ല
 ഭൂതശപാദാംബുജമൊരുനാൾ സംസേവിച്ചാൽ.
 വേദാന്തവേദ്യൻ വേദവർണ്ണിതൻ വേദാന്തകൻ
 വേദാവിൻ തലയറുത്തീടിന വിശേഷശ്ചരൻ
 ഭൂതിഭൂഷിതൻപരൻ ഭൂജംഗവിഭൂഷിതൻ
 ഭൂധരാലയൻ മഹിമാനമാക്കുറിയാവൂ
 സത്യമിതെല്ലാവർക്കും വിശ്വാസം വന്നീടുവാൻ
 തത്വജ്ഞനാരാം മുനിശ്രേഷ്ഠനാരരുചെയ്ത
 മുക്തിസാധനം കഥാസാരസംക്ഷേപമിപ്പോൾ
 സതപരം ചൊല്ലീടുവൻ ഭക്തിപൂണ്ടിതു കേൾപ്പിൻ.
 സൽക്കഥകളിലേറ്റം മുഖ്യമായുള്ളൊന്നല്ലൊ
 ദഃഖങ്ങളിതുകേട്ടാലൊക്കവേയകനുപോം
 ഭഷ്മമ്സമുത്ഭവ ഭഗ്നതികളും നീങ്ങും
 മുക്കണ്ണരകക്കാമ്പിൽപുക്കിരുന്നതളിടും
 ചൊല്ലുവാനാവതല്ല ചൊല്ലെഴും മുനീന്ദ്രന്മാർ
 ചൊല്ലിയ മഹാകഥയുണ്ണമൊരുവർക്കും
 വല്ലാതെ കാടായ് ചൊല്ലീടുന്നതു മഹാലോക-
 രെല്ലാതും വിചാരിച്ചാലന്മാരിങ്കൽ ക്ഷമിക്കേണം
 നല്ലതുവരികെന്നു ചൊല്ലേണമതിന്നുതൊ-
 നെല്ലാനേരവുമെല്ലാവരേയും വണങ്ങുന്നേൻ.

കല്യാണഗിരിവര കാർമ്മുകധരപിഴ
 ഖെല്ലാനേരവുമെന്നിലേറവും കനിയേണം
 ശ്രീവേദവ്യാസൻ പരാശരനന്ദനൻ കൃഷ്ണൻ
 ശ്രീപാസുദേവകലാ സംഭൂതൻ ശക്തിപുത്രൻ
 ധീവരവരാജാജാനനൻ ദൈവപായനൻ
 ധീമതാമഗ്രസരൻ താപസകലശ്രേഷ്ഠൻ
 താനരുൾചെങ്കുതരിച്ചിട്ടു സുതപുത്രൻ
 ശൗനകാദികളായ താപസന്മാർക്കു കേരപ്പാൻ.
 എങ്കിലോകേരപ്പിൻ ശൗനകാദികൾ സുതനോടു
 മംഗലംവരുവാനായി ചോദിച്ചാൻ വഴിപോലെ
 നിന്ദുഖാംബുജത്തിങ്കൽ നിന്നുകേട്ടിട്ടുസുത
 നിർമ്മലവാക്കുകളാൽ പാതകഫലമെല്ലാം
 സർവ്വപാതകഫലസംഹാരം ചെയ്തുപിന്നെ
 നിർവാണം പ്രാപിപ്പതിനെട്ടുതായെന്തൊന്നുള്ള
 എന്നതു ചൊല്ലീടെന്നുകേട്ടു സുതനും ചൊന്നാൻ
 നന്നതുകേരപ്പിനെങ്കിൽ ചൊല്ലാം മാമുനിമാരേ
 ഈവണ്ണമെന്നെ ഗുരുതന്നോടു ചോദ്യംചെയ്താൻ
 ശ്രീവേദവ്യാസൻ താനുമരുളിച്ചെയ്താനപ്പോൾ
 സപ്തർഷിഃസ്തർഷിമാദി ഫലഭോഗത്താലല്ലൊ
 സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ജനനമരണവും
 കൈക്കൊണ്ടു പരവശന്മാരായി ഭുജിക്കുന്നി-
 തൊക്കുവെ മാറീടുവാൻ തക്കൊരുവ്രതമെന്നും
 ശ്രീമഹാദേവൻ പരമേശ്വരീക്കരുൾചെയ്തു
 ശ്രീമഹേശ്വരപ്രിയമാകിയ കഥാസാരം
 പാവുതിദേവി സുതനാകും ശ്രീകുമാരനേ
 നേർവഴി കനിഞ്ഞുപദേശം ചെയ്തിതുപിന്നെ

പ്രഥമപാദം

ഷൺമുഖൻ സനൽക്കുമാരനുകൂൽ ചെങ്കോ-
നമുനിവേദപ്രാസൻ തന്നോടുകൂടെ ചെൽ
വാസനഭക്തിശുശ്രൂഷാദി സത്തുഷ്ടാന്താവാം
വാസവിസൃതനെനിക്കുപദേശിച്ചാനല്ലൊ
അർക്കമയൊക്കെത്താനും നിങ്ങളോടറിയിക്കാം
മുഖ്യന്മാരായേ ചീടും താപസവരന്മാരെ.
സുതഭാഷിതംകേട്ട ശൗനകാദികളുപ്സാർ
സാദരമരുൾചെയ്തു കേൾക്കേണമെല്ലാമെങ്കിൽ
ചൊല്ലേണം ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം ഞങ്ങളോടുകൂ
നല്ലതില്ലതിൽപ്പരമൊന്നുമെന്നല്ലൊ കേൾപ്പൂ.
പരമേശ്വരൻ തന്നാലനുഷ്ടിച്ചീടുന്നോരു
പരമവ്രതമിതെന്നാകയാ പുനരഥ
പരമേശ്വര ശിവരാത്രിയാം മഹാവ്രതം
പരന്മാരനുഷ്ടിച്ചീടുന്നതിൽ പ്രീതിയെന്നൊ
ദുരിതഹരമാവാതെത്തോരു മൂലമെന്നു
കരുണാനിയെ സുതകഥയകഥയനീ
ഏതൊരു കാലമിതു മുന്നമുണ്ടായിയെന്നു-
മേതൊരുജാതിയിതിന്നനുഷ്ഠാനങ്ങളെന്നും
ആക്കിതുകൊണ്ടു മുക്തിലഭിച്ചുമുന്നമെന്നു-
മാഖ്യാനം ചെങ്കോട്ടയിലെ കേൾക്കേണം ഞങ്ങൾക്കെല്ലരും
ചൊല്ലുവെന്നെങ്കിലിപ്പൊഴൊക്കെയെ സംക്ഷേപമാ-
യില്ലതിൽ പരമൊന്നു ചൊല്ലുവാൻനിവേദിതാൽ
തദനുകൂലതകാലത്തിങ്കൽ ചതുർമുഖൻ
വൃത്തിവേറിട്ട നിദ്രാതല്പരനായ നേരം
കല്പാൻതാഴ്ന്നിരിക്കെ തുടങ്ങിമേദിനിയും
വിഭ്രമംപൂണ്ടു വിശപ്പേറുന്ന നാരായണൻ

ആഴിയിൽ താണുപോകുമുഴിയെപ്പുന്നിയാതി
 കീഴിലുരുപ്പുകു ടുഃഖംപോക്കിനിന്നുയർത്തിനാൻ
 ഉദിച്ചുരജോഗുണമക്കാലം മുക്കുന്ദനം
 മദിച്ചുചമഞ്ഞിതു മാനസമഹങ്കാരാൽ
 വിക്രമംകൈക്കൊണ്ടാശു വിശ്വപാലനംചെയ്താൻ
 മുഖ്യനായതുണ്ടാനേ മററാരുമല്ലനും
 ഇത്ഥംമാർത്തംഭോജാക്ഷൻ ഭുജാബ്ധിമദ്ധ്യഭോഗി-
 സത്തമനായേ പീടു മുത്തമുദുതല്ല
 യോഗനിദ്രയുംപൂണ്ടു പുരുഷാത്തമ;നമ
 ലോകവുമുണർന്നൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചുചതുർമുഖൻ
 ഭൂതലചരാചരജാതികൾ ബഹുവിധം
 വേധാ പുനർമ്മിച്ചിതു വേദാർത്ഥമാതോരോന്നെ
 സൃഷ്ടാപുതന്നാൽതന്നെ സൃഷ്ടമാംജന്തുവും
 തുഷ്ടനാസ്തികളുടെ സ്വപ്രഭാവവുമോർത്തു
 നിശ്ശേഷചരാചര സംഭിന്നജാതിപൂർണ്ണം
 വിശ്വമാഘാക്രമദി വിസ്തൃയം വർണ്ണപ്പാദ
 വിശ്വനാമകുടനകൻ ഞാനൊഴിഞ്ഞാരുമില്ല
 ഭൂതമാംജഗത്തിന്നു കർത്താവെന്നുള്ളിലോത്താൻ
 രാജസമ്മേളനംകൊണ്ടു മാനവും വർദ്ധിച്ചിതു
 രാജീവോത്ഭവനായ ധാതാവിന്നതുകാലം
 ഉണ്ടായോരഹമ്മതികൊണ്ടു പാലാഴിപ്പുകു
 കൊണ്ടുർച്ഛന്നനെക്കണ്ടു ചൊല്ലിനാനഹങ്കാരാൽ
 എന്തിനുപാലാഴിയിൽ മലനംകിടക്കുന്നു
 സന്തതമേഴീ നീലകു; കേട്ടുകാൾകൈൻറചാക്യം
 ഞാനല്ലാവിശ്വപത്തിനു നായകനാകുന്നതോ
 മാനിയാകിയ ഭവാനാരെന്നു പറയണം.

മാനമോടുകൂട്ട മാധവനെഴുന്നേറ്റു
 മാനസകോപംപൂണ്ടു ധാരാധോടരുമെന്തു.
 ഞാനൊഴിഞ്ഞാരുമറുപോകങ്ങരക്കൊരുനാളും
 ദീനതതീപ്പാൻ നാഥനില്ലെന്നു ധരിക്കേണം
 കർത്തവ്യമെന്നൊന്നെ ഭർത്താവായതെന്നൊന്നെ
 ഹർത്തവ്യമെന്നൊന്നെ നിത്യനായതെന്നൊന്നെ
 സത്യമായതെന്നൊന്നെ തത്വമായതെന്നൊന്നെ
 സത്യങ്ങളുള്ളിൽപാഴും ജീവനായതെന്നൊന്നെ
 നിന്നുകൊണ്ടുവായിടുന്നതും ഞാനെന്നറി-
 ക്കുമായാമിപ്പി ക്കാണായതെല്ലാറ്റിനും
 ഭ്രാന്തിയുടേതല്ലേപോയ' സത്യലോകംപ്രാപിച്ചു
 ശാന്തനായ്ക്കൊണ്ടു സേവിച്ചുകൊണ്ടെന്നീ.
 ഇത്ഥമാകുന്ന ധാരാ പത്മലോചനനീരും
 ക്രമമായുരച്ചൊന്നു സത്യരംഗമുത്തരം
 ഇത്തിരിനേരംതമ്മിൽ യുദ്ധംചെയ്തിടുന്നേരം
 ചിത്തലംശയംതിരു നിശ്ചയമിരുവക്കും
 മാനികൾക്കകത്താരിൽ ജ്ഞാനമുണ്ടാകയില്ല
 താനത്രെലോകേശ്വര നാകുന്നതെന്നപക്ഷം
 ഇത്തരംകേട്ടനേരം ക്രമമായ് ശ്രീശാസ്ത്രത്തെ
 സത്യരംഗലയേറ്റി യുദ്ധത്തിന്നൊരുവെട്ടു
 കൊല്ലുവ നിവനെയെന്നെന്നെങ്ങു വിധാതാപും
 നല്ലടിവ്യാസങ്ങളെക്കീടിനാനുക്കുനും
 ഹസ്താഗ്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു തടുത്തുവിരിഞ്ഞും
 പ്രത്യസംപ്രയോഗിച്ചാനനേരം നാരായണൻ
 അരുണശതായുതരുചി പൂണ്ടൊരുചക്രം
 കരുണാകരൻകരുതലം കൊണ്ടുയച്ചപ്പോൾ

ഇഹാമൃതമൃതകൃത്തിടവാൻ പ്രയോഗിച്ചാൻ
 ഇഹാശ്വഃശ്വഗന്ധപ്രദീപ്തം പരമവാരിതം
 വിഷ്ണുചക്രമുതത്ര വിരക്തനാരങ്ങപോ-
 യഷ്ണുവു നിറഞ്ഞിതു വിശ്വവുവിരച്ചിതു
 ചിത്രമെത്രയമിതു സുതപരതരംശത-
 പത്രപുത്രനെ വധിച്ചീടുവെന്നെന്നാഥൻ
 അശ്വവുപാശുപത മയച്ചാൻ; വിരിഞ്ചനം
 പ്രതൃശ്വപാശുപത മെന്നതുതന്നെയെന്നാൻ
 നിശ്ശേഷപാശുപതാശ്വ ദ്വയജപാലകൊണ്ടു
 വിശ്വവുപാശുപതാശ്വ; വിഷ്ണുധാതാക്കളുപ്പോൾ
 അന്യോന്യപരവശമാനസന്മാരായ് തത്ര
 നിന്നിതുമാനമെല്ലാമകന്നു വിഷ്ണുരായി
 ചെന്നിതുപലകാല മങ്ങിനെതന്നെയുപ്പോൾ
 വന്നിതുമാഘമാസ ശ്യാമമുചതുർത്ഥി
 പന്നഗാഭരണമെന്നെഴുതെള്ളീടിനാൻ
 വന്നിതുപരമാനന്ദം ജഗൽവാസികൾക്കും
 ധാതാവുതനിക്കും മാധവനും ജഗത്തിനും
 ആധാരഭൂതനായ ശങ്കരൻമഹേശ്വരൻ
 പങ്കജഭവനനും പങ്കജനയനനും
 സങ്കടംതീർപ്പാൻ തയോർമുഖ്യനിന്നതളിനാൻ
 അനന്താനന്താനന്തരമഖിലം തേജോമയം
 അനംഗവൈരിലിംഗം കണ്ടുടനശ്വരളും
 ശങ്കരലിംഗോൽഗത തേജസിലയിച്ചിതു
 സങ്കടംലോകങ്ങൾക്കു മവസ്കന്തീർപ്പി
 ഉദിച്ചരജോഹ്ണമകന്നു സാതപതൃണ
 മുദിച്ചവിരിഞ്ചനം കമലരമണനും

നിരന്നപരഞ്ഞിതു വിഷ്ണുവിഃനാടയാതാ
 നിറഞ്ഞതേജോമയം കണ്ടിതോശിഖലിംഗം
 ഇക്കാണാകിയതേജസ്സത്ര മേല്പട്ടുണ്ടെന്നു
 പക്ഷിയാസ്തപനംചെന്നറിഞ്ഞു വരുചൻഞാൻ
 കീഴ് പോട്ടതിരയെന്നും കേവലംഭവാനെന്നു
 താല്പര്യംമാടയാതാ ചൊന്നതുകേട്ടനേരം
 ബ്രഹ്മചാപലും വലുതെത്രയുമെന്നോർത്തുള്ളിൽ
 നിമ്ബൻമന്ദസ്തിതം പൂണ്ടുവാദംചെയ്താൻ
 പക്ഷിയാസ്തേഘോട്ടക്കു പറന്നുവിരിഞ്ഞും
 പുഷ്പരന്ദ്രേന്ദ്രോപാണി രൂപിയാസ്തീഴ് പോട്ടക്കും
 അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു കൂടാസ്തയാലുഴനേറ-
 ചെന്നിതുകാലമവർ പിന്നെയുംവീണ്ടുംവന്നാർ
 പങ്കജാസനൻവന്നു വലത്തുഭാഗെനിന്നാൻ
 പങ്കജനയനനുമിടത്തു ഭാഗെനിന്നാൻ
 കാമാരിലിംഗപാശ്വര സാമോദംവന്ദിച്ചവർ
 കോരമയിർക്കൊണ്ടു കൂപ്പിസ്തതിച്ചാർപലതരം
 ശ്രീമഹാദേവനേകൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്നുകത്താ
 നാമെല്ലാമീശൻതന്റെ ഭൂതന്മാരത്രെഭൂതനം
 തന്തിരുവടിയുടെ മാഹാത്മ്യമോർത്തുകളൊൽ
 അന്ധന്മാരായുള്ള നാമെങ്ങിനെയറിയുന്നു.
 വിജ്ഞാനമേതാനും താനുള്ളിലുണ്ടായിട്ടുവോ
 ജ്ഞാനംകൊണ്ടുതന്നെത്താനേതുമറിയാതെ
 ഞാനത്രെലോകേശ്വരനെന്ന ഭിമാനത്തോടും
 മാനസമഹാദേവമായാ വൈഭവത്തിനാൽ
 സംസാരദുഃഖാത്മക വിപുലവിഷവൃക്ഷ-
 ധ്വംസനകരകാരാകൃതെ ജഗൽപതെ

ഇത്തരംസ്തുതിചെയ്ത നേരത്തുപരമീശൻ
 സതപരംപ്രസാദിച്ചു കാട്ടിനാൻനിജരൂപം
 പത്മജപത്മാക്ഷ മുഖ്യനാക്കുംവിശപത്തിനും
 ഉരുചസ്ഥാനം ശിഖരൂപംകണ്ടുവരപ്പോൾ
 വിസ്മയംപൂണ്ടു പരമാനന്ദമഗ്നനാരായ്
 വിസ്മൃതലോകവ്യാപാരന്മാരായ് നില്ക്കുന്നേരം
 ഭൂസുപാസ്യരമ്യത്തി ഭക്ത ചത്വരൻഭവൻ
 സപ്തഭൂഷണൻഭവൻ വിമലൻ നിശാകര-
 സ്വപ്നശേഖരൻ ഗംഗാധരനംബികാവരൻ
 വരദാഭയടംങ്കാമുഗമാപാദിചിഹ്ന-
 കരപങ്കജൻ പരൻ പരമൻ പരാപരൻ
 കാലനാശനനഖിലേശ്വരൻ പുരഹരൻ
 കാരുണ്യാമൃതപൂർണ്ണാപാംഗാ ലോകനപരൻ
 ഹാലാഗ്നിജപാലാനല ദശമന്മഥദേഹൻ
 പ്രാലയോചലസുതാപ്രാണവല്ലഭൻ മൃഡൻ
 നിന്നിതുനീലാരുണവർണ്ണപൂണ്ടുകണ്ടു
 വന്ദിച്ചുവർണ്ണിച്ചേറെ സ്തുതിച്ചുസിദ്ധന്മാരും
 അന്നെല്ലൊമാലമാസശ്യാമളചതുർത്ഥി
 വന്നിതുപാതിരയ്ക്കു യോഗവുമതുദിനം
 നിന്നുനാരായണനും ധാതാവുസ്തുതിച്ചിതു
 പന്നഗാധീശ്വരനും ചൊല്ലുവാൻവിഷമിക്കും
 പരമാത്മനൈനമഃ പരബ്രഹ്മണൈനമഃ
 പരമേശായനമഃ പാർവ്വതീശായനമഃ
 ഞങ്ങൾക്കുംവിശപത്തിനു മുണ്ടായതാപംതീർപ്പാ-
 നിങ്ങിഹകാരുണ്യത്താലാചിർഭൂതനുമായാൻ
 നിന്തിരുവടിതന്നെ സ്തുതിപ്പാനോക്കിലാക്കും

ചിന്തിച്ചാൽചേരസ്സിനു മറിഞ്ഞുകൂടായല്ലൊ
 കന്നിനാലൊരുനാളെ മൊരുത്തനകന്താരിൽ
 നിന്നിയിച്ചറിഞ്ഞ കാണാ പതുമല്ലയല്ലൊ
 തൽപ്രസാദാതിശയൻ ഭക്തനുകാട്ടി, യോഗി-
 ണ്ണിപ്പദംഭോജം കണ്ടുവന്ന പ്ലാൻപണിയത്രെ
 നിമ്ലംപരബ്രഹ്മം ചിന്തയംജഗന്തയം
 മന്മഥവിമോഹനം കന്യഷചിനാശനം
 കണ്ടുകൂട്ടമോ സൂര്യഭഗവത യുധുകന
 കണ്ടുകൊൾവാൻനീശനെയവുണ്ണം ലോകങ്ങൾക്കും
 നിന്തിരുവടിയുടെ കാരുണ്യമുണ്ടാകയാൽ
 നിന്തിരുമെയ്യകാഞ്ചാൻ ഞങ്ങൾക്കുയോഗംവന്നു
 നിമ്ല സദാശിവ ശങ്കര ഭരതോമുത്തെ
 ചിന്തയ ജഗന്തയ സന്തയ ബ്രഹ്മയ
 ജനകർമ്മാദിഹീന നിമ്ല നിരുപമ
 നിന്തായതന്നെജ്ജയിക്കാ പതല്ലൊരുത്തനും
 ഹര ശങ്കര പരമേശ്വര ഗൌരീവര
 ഹര പന്നഗവര ഭൂഷണ പുരഹര
 ഹര മന്മഥഹര വരദകാലഹര
 ഹര സർവ്വജ്ഞ ഗംഗാധര കന്യഷഹര
 ഹരിണായുധകര പരശുധരപര
 പരമ പരാപരമിഹിര ചൈശ്വാനര
 ഹരിണാധരമയ നയനത്രയാഭവ
 മരണഭവഹര കരുണാകരശിവ
 ഗരളഗളാധാര ധരമന്ദിരമൃഗ
 ശരണാഗതജന പരിപാലനപര
 ചരണസരസിജ പ്രണതസുരാസുര-

വരതാപസ താപനാശന ശിവകര
 ചരിതാമൃതപുഷ്പ ഭൂപനപതൃപതെ
 കമിനാശനകൃത്തിവസന മഹാഭേവ
 നരവാഹനസഖ ഭൂതിവിഭേപന
 ധരണീസുരചര പൂജിതപദ്യപരാ-
 ശരനന്ദനസ്തത സുഖിതചരചര
 ഗുരുനായക ധരധരജ മനോഹര
 ധരണീജലാനലാ നില പുഷ്പരചന്ദ്ര
 ഹരിദശാത്താത്തക ഭൂപതെ മഹേശ്വര.
 പരിപൂർണ്ണനന്ദാത്തനമൃതസ്വപരൂപിൻമാം
 പരിപാലയ വിധൗശ്വര ജഗൽപതെ
 ആദ്യന്തമില്ലാതോരു നിന്നുടെ തത്വമോത്താൽ
 വേദ്യമല്ലൊരുവടും വിശ്വനായകപോരി
 സൃഷ്ടിപാലനഹരണാദിയാം കർമ്മചെയ്തു
 തൃഷ്ട നായ്ക്കുവീടുമീശ്വരൻ മററാരോത്താൽ
 പ്രത്യേകംജലംപ്രതി ഭാസ്കരബിംബംപോലെ
 തത്വങ്ങളുള്ളിൽവാഴും ജീവനായതും നീയെ
 കർത്താവായതും നീയെ കർമ്മമായതും നീയെ
 ഭർത്താവായതും നീയെ ഹർത്താവായതും നീയെ
 കാരണമായതും നീ കരണമായതും നീ
 പുരുഷപ്രകൃതി ഭിന്നാത്മാവായതും നീയെ
 സൂത്രനായതും നീയെ സ്തോതാവായതും നീയെ
 സ്തോതൃത്വസ്വരൂപാദ്യ സ്തോത്രമായതും നീയെ
 നിരൂപനായതും നീയെ നന്ദനായതും നീയെ
 ഭൂതനായതും നീയെ സ്വാമിയായതും നീയെ
 നിന്തിരുവടിയുടെ മാഹാത്മ്യമനുഭവം

ചിന്തിച്ചാൽവേദങ്ങൾക്കു മറിഞ്ഞുകൂടായല്ലൊ
 അന്തർഭാഗത്തിലുദ്ഭാഗസ്വകാരങ്ങൾനീക്കി
 സന്തതമാത്മതത്വജ്ഞാനം നല്കീടവേണം
 ഭക്തിവിശ്വാസത്തോടു പൂജിച്ചയാമന്തോദം
 ശക്തിസംയുക്തനായ നാഥനെസ്തുതിചെയ്തു
 ഭക്തവത്സലനാരാം വിഷ്ണുവുംവിരിഞ്ചനം
 മുക്തിദാനൈകപരൻ തുഭ്യനമരുൾചെയ്തു
 മാഘമാസത്തിൽ പരം മേഘകചതുർത്ഥി
 സാകയാധീടംരാത്രി വ്രതത്തെച്ചെയ്തുകൊൾവിൻ
 അപ്പൊഴുതാത്ത ജ്ഞാന മുരപ്പു പിളർച്ചീടും
 മൽപ്പദവിചയപ്രാപിക്കായ്ക്കും നിങ്ങൾക്കെന്നാൽ
 പുത്രന്മാരോടു താതനുപദേശിക്കുംവണ്ണം
 ഭക്തവത്സലനായ ഭഗവാൻ ചന്ദ്രചൂഡൻ
 പത്മജപത്മാക്ഷനാക്ഷപദേശിച്ചനേരം
 പത്മബാണാരിയോടു ചോദിച്ചാരവർകളും
 അതിന്റെ വിധാനവുമരുളിച്ചെയ്തീടേണം
 വ്രതങ്ങളെല്ലാറ്റിലുമുൽകൃഷ്ടമിതെന്നല്ലൊ
 പന്നഗഭരണനുമനേരമരുൾചെയ്തു
 നന്നായികേട്ടുകൊൾവിനതിന്റെ വിധിയെല്ലാം
 യാതൊരുദിനം കൃഷ്ണയാകിയചതുർത്ഥി
 പാതിരനേരം മാഘമാസത്തിൽകൂടീടുന്ന
 തദ്ദിനംനിരാഹാരനായുപവസിക്കേണം
 നിദ്രയുമഹന്നീശം വജ്ജിച്ചീടുകവേണം
 തൈലതാംബുലാദിയും വജ്ജിച്ചതീർത്ഥസ്നാനം
 കാലൈസന്ധ്യകളിൽ മൂന്നിങ്കലുംവേണമല്ലൊ
 മല്ലികതുളസി വിലപാദികൾക്കൊണ്ടു ഭക്ത്യാ

മൽഭിംഗമൂല്നിപുഷ്പാഞ്ജലിയും ചെങ്കിടേണം
 മാത്രിയിലഭിഷേക ദീപപൂജാദികളും
 പാത്തിരുനോരോ യാമന്തോരും ചെങ്കിയുവേണം
 നൈവേദ്യമുദയംസ്തമനമാചരിക്കേണം
 ശൈവശ്രീകുസുമരാദ്യേന്ദ്രവംഭിയുവേണം
 ബ്രഹ്മചര്യവുവേണം തലേന്നുരൂപിരെന്നാളും
 ബ്രഹ്മവദികൾക്കെല്ലാം അന്നാദിദാനവേണം
 പന്തീരാണ്ടേവം വ്രതം മുട്ടാതെയനുഷ്ഠിച്ചാൽ
 സന്ദേഹമേതുമില്ല മൽപദംപ്രാപിച്ചീടാം
 പിന്നെയുമൊരുപന്തീരാണ്ടു ചെല്ലുകിലേറാം
 നന്നല്ലൊമരിപ്പോളും ചെങ്കിലത്യന്തഃശ്രേയം
 ഈശ്വരൻവിഷ്ണുവിൻ ബ്രഹ്മരോടരുൾചെയ്താ-
 നീശ്വരരാത്രിവ്രത മാഹാത്മ്യവിധാനങ്ങൾ
 സുതനുംതാപസേന്ദ്രനാരോടു ചൊന്നാനന്ദ
 സാദരംസുതനോടു ചോദിച്ചുമുനികളും
 പണ്ടിതുകൊണ്ടുപുനരാർക്കണം പരഗതി
 യുണ്ടോവന്നിതുമലമെത്രയുണ്ടിതിന്നെന്നും
 ചൊല്ലേണമെന്നനേരം സുതനുമുരചെയ്താൻ
 തുല്യമില്ലിതിനോടു മരൊറാണുമുപമിപ്പാൻ
 വിശ്വനായകപ്രീതികരയാം ശിവരാത്രി-
 ക്കുശ്വരമേധാദികളുമടുക്കയില്ലയല്ലൊ
 യാഗാദിഫലങ്ങളു മിതിനോടൊത്തുവരാ
 യോഗാദികൾക്കു മിതിനുസമമല്ല
 പണ്ടൊരുമഹീസുരനെത്രയും പാതകിയാ-
 യുണ്ടായാനവൻചെയ്ത ദുഷ്കൃതംപറയാമൊ
 കണ്ടിതുബലാൽ ശിവരാത്രിനാളവൻ നീല-

കണ്ഠനെയതിനാലെയവൻ മോക്ഷംവന്നു
 ചിന്തിക്കിൽശിവരാത്രിതന്നുടെ മാഹാത്മ്യംതൊ-
 നെന്തഹൊചൊല്ലുവതെന്നുരചെയ്തിതുസുതൻ
 ചൊല്ലുചൊല്ലാദ്യംതന്നെ വിസ്തരാൽ തെങ്ങുളാടി-
 നെല്ലാമക്കുമയെന്നു കേട്ടുസുതനുംചൊന്നാൻ
 എന്നിതുകിളിമകൾ ചൊന്നതുകേട്ടുശേഷം
 പിന്നെയുംചൊദ്യം ചെയ്താനാദരാലവളോടായ്.

പ്രഥമപാദം സമാപ്തം.

ദിനീയപാദം.

പഞ്ചതാരപ്പാൽക്കുഴമ്പയ്യൊടു തന്നീടുവൻ
 പഞ്ചവണ്ണത്തെപ്പുണ്ട പൈങ്കിളിപൈതലെന്നീ
 പഞ്ചബാണാരാതിയാം പന്നഗവിഭൂഷണൻ
 പഞ്ചാസ്ത്രൻപരമാത്മ പരമൻപരാപരൻ
 പഞ്ചവണ്ണാത്മസ്വരൂപൻ ജഗൽപതിരുദ്രൻ
 പഞ്ചഭൂതാദിത്വചന്ദ്രാത്മകാത്തകൻ ദേവൻ
 തഞ്ചരിതാമൃതം ചൊല്ലേണമിനിയും മമ
 കൊഞ്ചുന്നമൊഴികളാലെന്റോടു ബാലെകാലെ
 സുതൻമാമുനിവരന്മാരോടു ചൊല്ലിയോരു
 പാതകനാശിനിയായുളോരു കഥയെല്ലാം
 സാദരംചൊല്ലീടേണമെന്നതു കേട്ടനേരം
 മോദനകിളിപ്പൈതൽ ചൊല്ലിനാരവഴിപോലെ
 വിസ്മയാനമഭീഭ്രൻ തന്നത്തരളാഗെമേവം

നിസ്സവാംഹാനഭിതന്നുടെ തീരത്തിങ്കൽ
 കണ്ടുരരാജ്യതത്ര ജനിചാനൊരുപൻ
 മഞ്ഞുതരൻഭവനത്രയ പ്രസിദ്ധനായ്
 ആശ്രമവണ്ണശ്രേണി ധർമ്മങ്ങളികാതെ
 സ്വാശ്രമനിഷ്ഠയോടു പാലിച്ചാൻവഴിപോലെ
 വേദവേദാംഗസമൃത്തി സൽപരാണേതിഹാസ
 നീതിശാസ്ത്രോപവേദജ്ഞാനതൽപ്പരനായി.
 തന്മന്ത്രിപ്രവരനാം ഭൂദേവകുലേന്ദ്രന
 മന്മഥസമാനനായുണ്ടായെന്നൊരുസുതൻ
 സുന്ദരൻസുകുമാരൻ ഭൂസുരകുമാരനും
 നന്ദീശ, വാത്സ്യായന, ഗൌണികപുത്ര, ശുക
 ചന്ദ്ര, ദത്താത്രേയാദിമതജേദങ്ങൾതേടും
 കന്ദർപ്പശാസ്ത്രത്തിങ്കൽ ചതുരനായാണല്ലോ.
 കന്ദമന്ദാരമാകന്ദാരവിന്ദാദിമക -
 രന്ദവിന്ദംപൂണ്ടീടും മന്ദവാതവുപൂണ്ടു
 സിന്ദൂരമൃഗമദകങ്കമസമനപിത
 ചന്ദനചന്ദ്രാലേപനാദ്യലങ്കാരത്തോടും
 കന്ദകല്പതചതുരംഗാദി വിദ്യയോടും
 ചന്ദ്രികവിശദമായുള്ള രാത്രികൾതോറും
 സുന്ദരീജന ചുമായ് ക്രീഡിച്ചനിരന്തരം
 നന്ദനസമാനമാമുദ്യാനാദികളിലും
 സുന്ദരരമ്മ്യഹർമ്യപ്രാസാദാദികളിലും
 കന്ദർപ്പസമരലീലാനന്ദ ഹൃദയനായ്
 വന്ദികളോടുംചേർന്നു സജ്ജനങ്ങളിലേറും
 നിന്ദനായ് നാരീജന വന്ദനായ് ചുമഞ്ഞവൻ
 നിശ്വപാത്മനാനിജ നിത്യകർമ്മാനുഷ്ഠാനം

തൃക്കുമായ് ചമകയാൽ ഉത്തമജനാദിയും
 വ്യക്തമായ് ചമച്ചുജോരത്ത് ചമസ്തപാത്രം
 ഒത്തംചെയ്തനദിനം മത്തനായ് നിഷിദ്ധനായ്
 യാമിനികളിലഭിസാരികമാരായുള്ള
 കാമിനീജനമനോധൈര്യവും കളഞ്ഞുള്ള
 ഭാമിനിമാരെയാക്കെത്തൻ വശത്താക്കിപ്പോയ്തു
 കാമനാടകമാടിപ്രേമമുറക്കൊണ്ടു നിത്യം
 കാമുകവരനായ ഭൂമിദേവനും നാനാ-
 രാമമാരേയും രമിപ്പിച്ചൊരൊ കർമ്മങ്ങളാൽ
 മറ്റുള്ളപുരുഷരിൽ കാംക്ഷയുമില്ലാതാക്കി
 മുറുമിദിജനിലേ കൈതുകമവർക്കുള്ള
 പരസ്രീകളെയൊക്കെ വശത്തുവെച്ചുകൊണ്ടു
 പരസ്രീധർമ്മാക്കിച്ചമച്ചാണെല്ലാരെയും
 പുണ്യരീകോഷലീലാവിവശമനസ്സനായ്
 ചണ്ഡാലസ്രീകളേയും പ്രാപിച്ചാൻ വീരശങ്കം
 സാധുവൃത്തിയും കളഞ്ഞോരോരൊനാരിമാർക്കു
 പാതിപ്രത്യുടകളേണൈകവണ്ണമുമാക്കി
 പാപിയായ് വർത്തിച്ചീടും കാലത്തുമഹാജനം
 താമസമുറക്കൊണ്ടു തമ്മിലൊന്നിച്ചുനിരൂപിച്ചു
 വണ്ണസങ്കരവുമുണ്ടായിതു രാജ്യത്തിങ്കൽ
 പുണ്യവൃന്ദശിച്ഛിതു കേവലമൊരുത്തനാൽ
 ഏതുമെവൈകാതെന്നും ഭൂപതിതന്നെക്കണ്ടു
 പാതകമുണ്ടാണു നതറിയിക്കയുംവേണം
 എന്നു കല്പിച്ചുനാട്ടിൽ വാഴുന്നഗൃഹസ്ഥനാ-
 രൊന്നിച്ചുചെന്നു നല്ല മനവൻതന്നെക്കണ്ടു
 അശ്വമൗസനംപാദ്യമാചമനീയംമധു-

പക്വമിത്യാദികൊണ്ടു പൂജിച്ചുവൃപതിയും
 വന്ദിച്ചുവിനയംപൂണ്ടവരോടരുൾചെയ്തു
 നന്ദിച്ചേനധുനാണാൻ നിങ്ങൾവന്നതുമൂലം
 ധന്വനെന്നതുംവന്നു നിണ്ണയംനിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ
 എന്നാലെന്തൊന്നു കരണീയമെന്നതുചൊൽവിൻ
 എന്നുകേട്ടവരിരുന്നീടുവാൻ നിരോഗിച്ചാൻ
 മന്നവൻതാനുമപ്പോളുന്നതാസനം പുക്കാൻ
 കേട്ടാലുമെങ്കിലെങ്ങും വന്നതിൻമൂലമിപ്പോൾ
 നാട്ടിലുണ്ടൊരുകഷ്ടമുണ്ടായിട്ടതുകേൾവി
 ദണ്ഡനീതിയും വിചാരിക്കേണമേററം തവ
 മണ്ഡലംതന്നിലൊരു വിപ്രനുണ്ടുള്ളൊരു
 പണ്ഡിതനവൻ ദ്വിജസ്രീകളെതുടങ്ങീടു
 ചണ്ഡാലസ്രീകളുന്മാരൊന്നിഗ്രഹിക്കുന്നോൻ
 നഷ്ടമായൊന്നു വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളെല്ലാം
 ഇഷ്ടാമവനൊഴിഞ്ഞില്ല നാരികൾക്കൊക്കും
 കരിങ്കല്ലാലുള്ളതന്നിലിട്ടടക്കിലും
 തരംകണ്ടവരവനരികിൽ ചെല്ലമല്ലൊ
 മരംകൊണ്ടൊരു പാവയവനെപ്പോലെതീക്കിൽ
 കരംകൊണ്ടാശ്ലേഷിക്കും കാമനീജനമെല്ലാം
 ഭക്തശൂന്യശാലിയും വെടിഞ്ഞുകഷ്ടകഷ്ടം
 പിത്രാദിജനങ്ങളെ പേടിയുമില്ലാതായി
 പുത്രന്മാരിലുമില്ല വാത്സല്യമവകേതും
 മിത്രവശ്ശ്വതൈയൊരു ശങ്കയുംകാണാനില്ല
 മത്തമായ് ചമഞ്ഞിതു ചിത്തവുമവനുടെ
 സിദ്ധമന്ത്രേഷ്ടയാദി ശക്തികൊണ്ടെന്നതോന്നും
 അവനെയവരനുസരിച്ചീടുന്നതെല്ലാം

മുപരോധിപ്പാനുപായം കണ്ടിലേതും ഞങ്ങൾ
 ഭക്ഷിതീകരമിതിൻ മീതെമറ്റൊന്നൊന്നുള്ള
 ഭക്ഷിതം എന്നു ഞങ്ങൾ ചെയ്തതിൻ ഫലമല്ലോ
 ഭക്ഷിതം ബലാലോഭത്തൻ ചെയ്താലതിൻ ഫലം
 ഒക്കുന്നൊട്ടിലുള്ളോരെല്ലാം ഭക്ഷിക്കേണം
 മറ്റുള്ളോർ പാഞ്ഞല്ലാം കാലത്താൽ വേറിട്ടീടും
 മുറീടും കത്താവിനു മേൽക്കുമേൽ ദോഷം ഫലം
 വണ്ണസങ്കരം വരാതെ പരിപാലിക്കേണം
 നിണ്ണയം നൂപനാരതല്ലെന്നു വരുന്നാകിൽ
 ആകുമിച്ഛീടമവൻ നാടെല്ലാം പ്രതിയോഗി
 ഭോഷ്യല്ലനരകവും മരിച്ചാൽ ഭക്ഷിക്കേണം
 താതനും ജനനിയും ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവുമിട്ടു -
 ഭാതം വാമുപദ്ധ്യായനെന്നിവർ ശിക്ഷിക്കേണം
 ബാലനെ പതിനാറു വയസ്സുകഴിവാളും
 ഭൂലോകപാലനായ രാജാധിശിക്ഷിക്കേണം
 ശീലമാകാത്തീൽ പിന്നെ യൗവനവയസ്സിങ്കൽ
 കാലമെല്ലാമെശിക്ഷ കൂടാതെ കഴിഞ്ഞീടിൽ
 നിർമ്മാളിയെ പിന്നെ മരിച്ചാൽ ശിക്ഷിച്ചീടും
 ധർമ്മരാജൻ ഭൂപതെ കേൾക്കശിക്ഷാധികാരം
 ശിക്ഷിതാവത്രെ ഭവം കളഞ്ഞു പ്രജകൾക്കു
 രക്ഷിതാവായെന്നതും തദിമുഖനാരായാൽ
 നരകമുണ്ടായ്തന്നെ മെന്നിവനിരൂപിച്ചു
 പാരിതൂപാലിച്ചീടും നിന്നോടു ചൊല്ലി ഞങ്ങൾ
 ആചാരം വിചാരമില്ലെന്നാകിൽ മറഞ്ഞു പോം
 നീചനാരായുള്ളവർക്കില്ലല്ലോ നിരൂപണം
 പെൺനാരായണം ചൊല്ലിയാത്രയുമാക്കിവവർ

പാരാതെപോയശേഷം ഭൂപതിപ്രവരണം
 കിങ്കരന്മാരെയെച്ചീടിനാൻ ഭൂദേവനാം
 വങ്കനെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവിൻവല്ലവണ്ണം
 ഈവണ്ണംപറഞ്ഞയച്ചുനേരം ഭൂത്വന്മാരും
 ആയോളംമാധുര്യം പറഞ്ഞുവരുത്തിനാൻ
 തന്നുടെമുന്നിൽവന്നു നിന്നോരുഭൂതൻതന്നെ
 മന്നവൻകണ്ടുകോപിച്ചുനേര മുരച്ചെഴുതാൻ
 നിർല്ലജംപഞ്ചമഹാപാതകം ചെയ്യുന്നോരെ
 കൊല്ലേണമല്ലോ വല്ലജാതിയുമെല്ലാവരും
 നിമ്ന്യാദംചെയ്തതി കന്മഷമുണ്ടെങ്കിലും
 ബ്രഹ്മയോനിയിൽ ജനിച്ചുള്ളവൻവല്ലനല്ല
 സർവ്വലോകങ്ങളാലും വന്ദ്യനാണവൻഏത-
 മുദ്വീഗീർവാണജനം നിർവാണസിദ്ധിയോഗ്യം
 ഭുവിനീതനായതിഗർവ്വിതനായ ഭവൻ
 സർവ്വമാമമഭൂവിൽ വാഴുവാൻയോഗ്യനല്ല
 ചണ്ഡാലസംയോഗാദി ദോഷമുണ്ടാകയാൽമ-
 നസ്സലമുപദക്ഷിച്ചു പോകേണമല്ലെന്നാകിൽ
 ദണ്ഡമുണ്ടായ്ക്കൂടും ദണ്ഡനാകയാലഹം
 ദണ്ഡനാമല്ലയാക്കിൽ ദണ്ഡപാണിയാലെടെ
 ഇത്തരംയുക്തവാക്യം പ്രഥമപീശൻചൊന്നനേരം
 ഭൂസ്തരമുഖത്തോടു മുത്തരംപറയാതെ
 സതപരംനടകൊണ്ടാൻ ചതപരവീഥിയുടെ
 ചിത്തരാഗംതേടീടും മുശുരാമാളിയപ്പോൾ
 ഉത്തരംഗാധിസമുദ്രത്തിൽ വീണീടിനാൻ
 വിസ്തരിച്ചറിയിപ്പാൻ വേലയുണ്ടുവരുടെ
 ചിത്തജന്മാതുരതപഃ വിഭാനാമനന്തരം

ഇത്തിരിജനമൊട്ടു പിന്നാലെക്കൂടെപ്പോയാർ
 വിപ്രയോഗേനമുനം സുവിചിന്താർജ്ജനം
 വിപ്രയോഗേനതന്നെ ഭവിച്ചാരതിശയം
 വിപ്രലാഭാവത്താലല്ലഭാഷിണിവർഗ്ഗം
 വിപ്രലാപംപൂണ്ടിതു വിപ്രിയംവരികയാൽ
 ചിത്രമുപേയമചിത്തജനേയംശത
 പത്രസംഭവനേയം ഭർതൃമിത്രാദിയേയം
 ഉത്തമോത്തമനായ പ്രഥമപാലകനേയം
 ചിത്തരോഷേണ മുഹൂരൈരയംശപിക്കയും.
 അക്കമയിരിക്കട്ടെ ഭവിച്ചു വിപ്രാധമൻ
 പുകിതുകീരാഹപയമണ്ഡലം മനോഹരം
 പ്രാണത്രാണാത്മമഥ ധ്വജരാജ്യത്തിൽവാഴൂ
 ഭക്ഷാണീഭേദവരംതത്ര കാണായിത്രഭേദശം
 സുഖദാനംചെഴ്ന്നീടും മന്ദമാരുതനോടും
 ശുഭകോകിലകേകി മധുപനാദത്തോടും
 അഖിലജനാനന്ദപ്രദമാമൃതാനവും
 മകരന്ദവുതുങ്കി മണമാന്ദരദിനം
 ചെമ്പകസൽകസുമശോഭിതപാദങ്ങളും
 സകലമൃഗകുലവിഹഗലീലകളും
 നിഖിലശോകംകളഞ്ഞവിടം കണ്ടുകണ്ടു
 ങ്കമേസന്തോഷംപൂണ്ടടുത്തുചെന്നനേരം
 കുമാദകുവലയകമലകൽഹാരവും
 വിമലസലിലവും നിറഞ്ഞതടാകവും
 അമലപ്രവരനീലോല്ലാസങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 രമണീയാകാരേണ പടുത്തസോപാനവും
 അതുതംകണ്ടനേരമുരപ്പു വില്ലുണ്ടാകയാ

ലിപ്പൊഴേകുളിക്കേണമെന്നവനൊരുവെട്ടാൻ
 അപ്പൊഴേതവിടെക്കു വന്നിതുകുളിപ്പാനായ്
 വിഭ്രമംകലനോരു ചണ്ഡാലത്തരുണിയും
 സുഭദ്രാമവരതത്ര വിപ്രനെകണ്ടനേരം
 അഭ്രതൈകണ്ടബകോടപ്പേടതന്നപ്പോലെ
 ഉൽഫുല്ലപന്തംകണ്ടു ഷരപ്പദപ്പേടപോലെ
 അഭ്രവാഹനതനയ ഭ്രാതാവിനെക്കണ്ടു
 കബ്ജരത്തരുണിയാം ഹിഡുംബിതന്നപ്പോലെ
 അഭ്രശ്യാമളരൂപനായ രാമനെകണ്ടു
 ദുഷ്കാതുരയായ ശുക്ലനേഖയെപ്പോലെ
 ഉരപ്രീതികലനതിന്നറമില്ലെന്നുചൊല്ലാം
 ഉരഹുല്ലാഷിയുമാനന്ദേന തന്നത്താൻമര-
 ന്നല്ലനേരംനിന്നിതു സാലഭഞ്ജികപോലെ
 പുഷ്പബാണാനുസമനായ വിപ്രനെക്കണ്ണാൽ
 പുഷ്പബാണാത്ത്യാപാർത്താർ തന്നപാംഗംവഴിക്കെ
 ഇത്രയുംസുന്ദരനായെങ്ങുമെ നിന്നെപ്പോലെ
 പ്രത്ഥപിയിൽകണ്ടീലൊൻ മരൊരുപുരുഷനെ
 ലാവണ്യമുണ്ടുപാർ മെന്നതൊന്നല്ലപിന്നെ
 നൈപുണ്യമുണ്ടുകാമ ക്രീഡകൾക്കെന്നുംകാൺമു
 ആരുണാപാംഗസംഗാമൃതസേചനാലസാ-
 ധാരണനാരണനെനിന്നു ഞാൻകുളിക്കുന്നെൻ
 താരണ്യംകലനോരു രൂപമോമനോഹരം
 കാരുണ്യമെന്നെക്കുറിച്ചു ങ്ങാകവേണംമേന്മേൽ
 സൗഖ്യം കലജാതനെന്നതു കൊണ്ടെന്നോടു
 വൈവശ്വഭാവമുണ്ടോ വാനവകാശമില്ല
 കല്യാണരൂപശീലന്മാരായ കാമുകന്മാ-

രിപ്തമറവനിയിലീവണ്ണമൊരുവനും
 അല്ലലുണ്ടുള്ളിലെന്നിക്കല്പിത്താർബ്ബാണമേരൂ
 വല്ലഭനായിടേണമേതുമെ വൈകാതെ നീ
 ചൊല്ലിയതെന്തെന്നതെചെയ്തു ഞാൻ സത്യമിനി
 ചൊല്ലിയവണ്ണമിരുന്നീടുക സുഖംഭവാനു
 ഇല്ലൊരുതാപം നമുക്കൊന്നു കൊണ്ടുമെ മമ
 നല്ലഭോഗാർത്ഥം സമർത്ഥം മമ ഭവനമൊ
 മരൊരുനാരിതന്നിൽ ചിത്തകാമ്പഴിയാതെ
 മുറുമെന്നോടുകൂടി നിത്യവും രമിച്ചാലും
 മരൊരുപുരുഷനെ ഞാനിനിതൊടുന്നതി-
 ല്ലരമില്ലാതരാഗം പുണ്ടനാംരമിക്കേണം
 പുഷ്പാരുരാഗത്തൊടു മൊട്ടെടംലജ്ജയൊടു-
 മൊട്ടൊടുകൊങ്കത്തടു കാട്ടിനിന്നവരുംചൊന്നാർ
 നഷ്ടയെത്തുവുംപൂണ്ടു വിപ്രനമതുനേരം
 കഷ്ടകാലത്തല്ലലാലിത്തര മാലോചിച്ചാൻ
 വട്ടൊത്തമുലമാരെ കണ്ടിട്ടില്ലേ ചമുനം
 ഇഷ്ടമോടനുസരിച്ചീടുവാൻ വൈദഗ്ദ്ധ്യവും
 മട്ടലർബ്ബാണസമരത്തിങ്കൽ ചാതുര്യവും
 ഒട്ടുംപോരാത്തയില്ല ഭൃഷ്ടികണ്ടറിഞ്ഞീടാം
 ഭൃഷ്ടയല്ലിവരും കണ്ടുകിട്ടിയതനുഗ്രഹം
 എന്തുകല്പിച്ചുചെന്നു തടവിതടമുല
 നന്നായാശ്ലേഷവുഞ്ചെങ്കുലരപാനംചെയ്താൻ
 പിന്നെയങ്ങവളുമാശ്ലോയവനോകൊന്തെപു-
 ക്കെന്യാന്യരാഗഭാരാലൊന്നിച്ചമരുവിനാൻ
 തൽക്ഷണമിരുവരും പക്കണംപുക്കുവാണാൻ
 ഭക്ഷണത്തിന്നു മൃഗപക്ഷികൾ മാംസങ്ങളും

അങ്ങിനെവാഴ്കാല മൊരുനാളവരചൊന്നാ-
 ളിങ്ങിനെചെല്ലേണം നാമുള്ളനാളെല്ലാനാളും
 മറെറാരുപുരുഷനെ ഞാനിനിതൊടുന്നീല
 മറെറാരുത്തിയിലഴിയാതെന്നിൻ മനക്കാമ്പും
 ഒരുത്തൻമരിപ്പൊള മിങ്ങിനെവസിപ്പേണം
 പെരുത്തോരനുരാഗം കൊണ്ടിതുപറഞ്ഞുഞാൻ
 സത്യവുംചെയ്തീടേണ മെന്നവരചൊന്നനേരം
 ചിത്തസന്തോഷത്തോടു സത്യവുംചെയ്താൻദിവിജൻ
 ഭക്ഷിപ്പാൻജലചര ജന്തുക്കൾ മൃഗങ്ങളും
 പക്ഷികളിവകളെ ചതിച്ചുകൊന്നുകൊന്നും
 ഋഷഭങ്ങളെകൊന്നും പശുവുന്തെകൊന്നും
 ഋഷികൾതമ്മെകൊന്നും ഭൂദേവന്മാരെകൊന്നും
 അരണ്യംതോറും പെരുവഴിയിൽ ചെന്നുപാത്ത്
 ങ്ങിരുന്നുപാമ്പന്മാരാം ബ്രാഹ്മണന്മാരെയെല്ലാം
 കൊന്നവർകയ്യിലുള്ളോരത്ഥ്യ മെടുത്തുടൻ
 പിന്നെയങ്ങവരുടൻ മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു
 നന്നായികറിയാക്കി കാട്ടാളനാരിയോടു-
 മൊന്നിച്ചമട്ടുപാനം ചെയ്തോരോപാടുംപാടി
 സുഖിച്ചുദിനമനു വസിച്ച്ടിനകാലം
 മകൃത്യകാരിയായോരവനു പുത്രന്മാരായ്
 അഞ്ചുപേരുണ്ടായ്നിതവനിതന്നിൽവന്നു
 പഞ്ചപാതകമഞ്ചുതനു പൂണ്ടതുപോലെ
 പുത്രികളായും പുനരിരുവരുണ്ടായ്നാ-
 രെത്രയുംകൈതുമലം കൈക്കൊണ്ടാരതിനാളെ
 ചെന്നിതുസംവത്സര മങ്ങിനെയെഴുപതു-
 മങ്ങുപോയ്ക്കാലപുരം പുക്കിതുചണ്ഡാലിയും

പുതികളിരുവക്കും യൌവനം തികഞ്ഞപ്പോൾ
 മത്തനാം മഹാപാപി പാതകപൂർത്തിയായി
 അവരെ പരിഗ്രഹിച്ചാനന്ദമാൻ ഭുഷൻ
 നവമാം രതിക്രീഡാസൌഖ്യത്തെ സംപ്രാപിച്ചാൻ
 അംഗജക്രീഡയിങ്കലേൽസുകൃമാന്റിരിക്കെ
 തങ്ങളെ നാറുപോക്കുവാനർത്ഥമില്ലാതാകയാൽ
 മിത്രങ്ങളെ ചുതിച്ചുമിത്രങ്ങളെ കൊന്നു-
 മർദ്ദമാജ്ജിച്ചുകൊണ്ടേ ദിവസം നയിച്ചിതു
 കട്ടം കൊന്നിട്ടും ധനം നേടുവാൻ സൌകര്യാർത്ഥം
 കാട്ടിലുറപ്പുക്കാനവൻ കാമിനിദ്രവത്തോടും
 പൂജിതന്മാരായെഴും ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കു
 രാജാവു ധനരത്നസഞ്ചയം ദാനം ചെയ്താൻ
 ഭാജനം നിറച്ചെടുത്താശുപോയിടുനേരം
 വ്യാജേന പാത്തുകൊന്നു പരിച്ചുകൊള്ളാമല്ലോ
 അങ്ങിനെ വനഭ്രമേഴ മറഞ്ഞുവാഴുംകാലം
 മംഗലാന്താക്കൾ മഹീസുരന്മാരർത്ഥത്തോടും
 മന്നവസൽക്കാരമേറുള്ളവർപോകുന്നേരം
 കൊന്നപഹാരം ചെയ്താൻ പാപിക്കുന്തരുതാത്തു
 കാട്ടാളസ്രീകളാകും പുതികളോടു ചേർന്ന്
 വാട്ടമെന്നിയേ സുഖിച്ചിരുന്നിടുന്ന കാലം
 ചോരന്മാർ ഭൂദേവരെ കൊന്നർത്ഥം പരിച്ചതു
 ശൂരനാം നരപതിയറിഞ്ഞതുകാലം
 ആതതായികളെയനേപഷണം ചെയ്തുകൊൾവാൻ
 ഭൂതന്മാരേയും നൃപതീശപരനയച്ചപ്പോൾ
 ഭീതിപൂണ്ടിവിടെയുമിരുന്നുകൂടായെന്നു
 ഭൂദേവാധമനായ ചണ്ഡാലൻ പുറപ്പെട്ടാൻ

ഉററ ബന്ധുക്കളേയുമൊക്കവേയുപേക്ഷിച്ചു
 മുററും തനക്കളാകും ഭാഗ്യമാരോടുംകൂടി
 ചെന്നഥ വണിക്പഥപത്തനസവിധേ വാ-
 ഴുന്നൊരു മഹാചണ്ഡാലാലയംപുക്കാനവൻ.
 അന്ന ചണ്ഡാലാംഗനയാമേക പെററുണ്ടായി
 നന്നനന്ദാരായവരിരുവർ തനയന്മാർ
 തന്ത്രൈവ വണിക്പഥപത്തനോപാത്തെ ചണ്ഡാ-
 ലസ്ത്രീയാസഹമദ്യമത്തനായനുദിനം
 പക്കണെ പശുദപിജമുഗമാംസങ്ങളെല്ലാം
 ഭക്ഷണംചെയ്തു കാണിനേരവും പിരിയാതെ
 മമൾഖ്യമുള്ളവരിൽ മുന്പുള്ള ഭൂദേവാധമൻ
 സൌഖ്യമാണൊരുനാളിൽ മദ്യപാനവുംചെയ്തു
 മടിയിലെടുത്തുവെച്ചേകയെ കരംകൊണ്ടു
 തടവിത്തടമുല തഴുകി മണിച്ചുണ്ടോ-
 ട്ടിടയിൽ കൂടെക്കൂടെ നുകനും മദ്ധ്യമണി-
 ത്തുകയും ജഘനവും രഭസം തലോടിയും
 പാടിയും മാർപ്പടകൂടിയും മിഴിമുന-
 വാടിയും നീവീമൂലം തേടിയും മാർചാപം
 കോടിയും ചിലികൊണ്ടു കോടിയും കൊണ്ടാടിയും
 ചൂടിയും കസുമങ്ങളിങ്ങനെ വാഴുന്നേരം
 പുഷ്പങ്ങൾ പോരാഞ്ഞവള്പ്പോഴുതുരചെയ്താ-
 ളിപ്പൊഴേ മണമെഴും പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നെൻ
 കുന്തളഭാരത്തിങ്കൽ കുത്തിയേ കെട്ടീടാവൂ
 ചന്തമില്ലല്ലെന്നാകിലെന്നതു കേട്ടനേരം
 വേഗേന വണിക്പഥപത്തനദേശമെല്ലാ-
 മാകവെ തിരയുമ്പോൾ കാണായിതൊരേടത്തിൽ

നാഗഭൂഷണൻ വസിച്ചിടുന്ന നാഗേശ്വരം -
 മാനിയ ശിവക്ഷേത്രം പവിത്രമതിമിത്രം
 തന്ത്രൈവ ശിവരാത്രിയുത്സവകോലാഹലം -
 മെത്രയും മനോഹരം ഭക്തന്മാർ പരിപൂർണ്ണം
 ഭുജി പെരുമ്പരമട്ടും തിമിലയും -
 മന്ത്രനാദംചേന്നീടും മുരജപടഹവും
 കൊമ്പുകാഹളം കുഴൽചിഹ്നവും വീണകളും
 ഇടക്കു താളക്കൂട്ടം തുടികയ്യലകുകൾ
 ഉടുക്കു ചന്ദ്രവലയം ജയമംഗലവും
 തപ്പനക്കയ്യന്തത്തിൽ മുരപുരപ്പരിയും
 തപ്പാതെ താളസ്ഥിതിമേളങ്ങൾ കലാശവും
 ഉല്ലാസിക്കുക പാട്ടുമാട്ടയും ദീപങ്ങളും
 ശിപ്പവിദ്യാദിപ്രയോഗങ്ങളും ഘോഷങ്ങളും
 ഭക്തന്മാരുടെ നാമകീർത്തനസ്തുതികളും
 യുക്തന്മാരുടെ യോഗനിഷ്ഠയും വിശിഷ്ടരാം
 മുക്തന്മാരുടെ പുരാണേതിഹാസാദികളും
 സിദ്ധന്മാരോടീടുന്ന വേദത്തിൻ ധ്വനികളും
 നമസ്കാരവും പ്രദക്ഷിണവും പൂജകളും
 ക്രമത്താൽ ശ്രീരഥമുച്ചരിക്കും ദ-ജന്മാരും
 പുരവാസികൾ പുതുകളുരാദികളുമായ്
 പുരവൈരിയെ സ്തുതിച്ചുറക്കുമൊഴിവായി
 അംബരവിലേപനഭൂഷണാദികളാമാ-
 ഡംബരത്തോടുതെരുതെരുവനുംപൂക്കു
 രഥാക്ഷയോഗപട്ടഭൂതിതാദികളുംകും
 രഥസന്മാദകരഭൂഷണധരന്മാരായ്
 “അഭിജാപതെ! ഹര! ശങ്കര! മഹാദേവ!

തമ! ഭൂതേശ! മൃഡ! ധൂജ്ജടെ! പശുപതെ!
 അഭിമന്ദിര! പരമേശ്വര! മഹേശ്വര!
 ചിദ്രസാംബധ! ശംഭോ! ദക്ഷാശര! മദനാശര!
 അഭിനായക! ശരാസനവൈകുണ്ഠപ്രിയ!
 മൃത്യുശാസന! കൃത്തിവസന! പുരഹര!
 ഭക്തവത്സല! കരുണാംബധ! ജഗൽപതെ!
 ഭക്തിമുക്തികരനല്ല! ചന്ദ്രശേഖര! ശിവ!
 ശക്തിയുക്താവ്യക്തമൂർത്ത! മഹത്തതാധാരാ!
 തൃക്തസുതപാദിഗുണ! ത്രീത്രയ! ത്രാക്ഷ! സ്ഥാണോ!
 വിശ്വസംഭവസ്ഥിതി സംഹാരാദികൾചെയ്യും
 വിശ്വനായക! ഗംഗാധര! കാലാശര! ശംഭോ!
 ഭൂതനായക! ഭൂതിഭൂഷണ! ഭൂതിപ്രഭ!
 ഭൂതകാരണ! പഞ്ചഭൂതാക്രേന്ദപാത്മാത്മക!
 ഭൂദേവപ്രിയ! ഭൂവനാധാര! ദിഗംബര!
 ദേവദേവേശ! വാമദേവ! ശ്രീമഹാദേവ!
 സേവകജനപരിതാപനാശനകര!
 പാപങ്ങൾനീക്കി പരിപാലിച്ചുകാരുണ്യത്താൽ
 ശ്രീപാദത്തൊടുചേർന്നു കൊള്ളേണംഭഗവാനെ!
 ഉച്ചത്തിലോരോജനമിത്തരംകൂപ്പിസ്തുതി-
 ച്ചിച്ഛിച്ചുസമസ്തകർമ്മാപ്തം ചെയ്യുന്നതും
 കണ്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു കൊണ്ടോടിനിന്നുനീല-
 കണ്ഠചിംഗദുദൂരെ നിന്നവൻവണങ്ങിനാൻ
 നിഗാഹാരങ്ങൾമറന്നങ്ങിനെ നിന്നനേരം
 മിത്രമുദിച്ചിതു; സുതപരംവിപ്രാധമൻ
 പിന്നെപ്പുച്ഛുകൊണ്ടു ചെന്നുതൻപുത്രിയോടും
 ഒന്നിച്ചുരമിച്ചു വാണീടിനാൻ ചിരകാലം

ഇത്തരമകൃത്യങ്ങളാമില്ലാതെചെയ്തു
 മുതുവുപ്രാപിച്ചപ്പോൾ കാലകിങ്കരനാരും
 ദണ്ഡമുൽഗരശൂല പാശങ്ങളോടുകൂടി
 ദണ്ഡുനാമിവനെന്നും ദണ്ഡിപ്പിക്കേണമേറും
 ഏന്തറച്ചാത്തുവിളിച്ചടുത്താരതുനേരം
 പന്നഗഭരണനീശാനനീശപരൻപരൻ
 ചന്ദ്രശേഖരൻ പരമേശ്വരൻ മഹേശ്വരൻ
 ചന്ദ്രികാരുചിതൊഴും തിരുമെയ്യടയവൻ
 വന്ദിച്ചുചുഴലും നിഷ്കന്തഭൃത്യന്മാരാം
 നന്ദികേശപരനോടും പ്രഥമമുഖ്യരോടും
 മന്ദഹാസവുംചെയ്തു സാദരമരുൾചെയ്താൻ
 നിന്ദ്യനെനിരിക്കിലും സുകുമാരൻ, നമ്മുടെ
 മന്ദിരെ മമരാത്രി സേവിച്ചാൻറങ്ങാതെ
 ലോകവൃത്താന്തമേതു മൊന്നറിയാതവണ്ണം
 വ്യാകുലമോടുനില്പ തെന്തിപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാം
 സ്വാമിതന്നരുളപ്പാടിങ്ങനെ കേട്ടുനേരം
 കാമാരിഭൃത്യന്മാരും വേഗേനനടകൊണ്ടാർ
 വിശിഖരരാസന മുൽഗരദണ്ഡശൂല
 നിശിതകുറാരാദി സമസ്തായുധങ്ങളും
 എടുത്തുപിടിച്ചാത്തു കളിച്ചുവിളിച്ചവ-
 രടുത്തയമഭേദന്മാരോടു മടിയാതെ
 ഭൂസിതത്രിപുണ്ഡ്രചർമ്മാംബരജടാഭാര
 പ്രസിതകളേമ്പര പരിശോഭിതന്മാരായ്
 പരശുശരാസന വിശിഖശൂലാദികൾ
 കരപങ്കജങ്ങളിൽ ധരിച്ചുകോപത്തോടെ
 തടുത്തയമഭേദന്മാരോടു ചൊല്ലീടിനാൻ

വിടിച്ചുകെട്ടീടുവാനെന്തിവൻ തന്നെനിങ്ങൾ
 ആരെന്ന്ചൊൽവിനിത്ര സിദ്ധാന്തമെന്തുനിങ്ങൾ-
 ഭാര്യടെനിയോഗത്താൽവന്നിതെന്നതുംചൊൽവിൻ
 എന്നതുകേട്ടയമകിങ്കരന്മാരുംചൊന്നാർ
 നന്നിതുഞങ്ങളെയൊരെന്നതു മറിഞ്ഞീലെ
 മന്നിടംതന്നിലുള്ള ജന്തുക്കൾചെയ്തീടുന്ന
 പുണ്യപാപങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു വഴിപോലെ
 നന്നായിത്തൽഫലമവരെ ഭൂജിച്ചിച്ച്-
 ടുന്നൊരു ധർമ്മജൻതന്നുടെ ദൂതർങ്ങൾ
 ആരുമെലംഘിച്ചതില്ലന്തുകരുടെയാജ്ഞ
 നേരോടെചൊല്ലീടുവിൻ നിങ്ങളാരെന്നമിനി (കുറു)
 എങ്കിലോകേരളപ്പിൻനിങ്ങൾ കാണായലോകങ്ങൾ
 പങ്കജത്തിങ്കൽപിറന്നീടിന വിരിഞ്ചനം
 പങ്കജനയനനും കുന്താവായുരുവീടും
 ശങ്കരൻചരാചര നായകൻ മഹേശ്വരൻ
 തിങ്കൾചൂടിനപരനീശ്വരൻ മഹാദേവൻ
 പങ്കജബാണവര ഇങ്കാരംകെടുത്തവൻ
 സങ്കടംഭക്തന്മാർക്കു തീർക്കുമീശ്വരനുടെ
 കിങ്കരശ്രേഷ്ഠന്മാരാകുന്നതു ഞങ്ങളെല്ലാ
 ശങ്കുകാതെഭക്തനായ മാർണ്ഡേയന്റെ
 സങ്കടംതീർപ്പാൻകാലൻ തനിക്കുംകാലനായോൻ
 ഇത്തരംകാലകാല ഭൂതന്മാരുരക്കവെ
 സതപരംചൊന്നാരേവം യമകിങ്കരന്മാരും
 നിങ്ങളീശ്വരനുടെ ദൂതന്മാരെന്നാകിലെ-
 ന്തിങ്ങിനെകാട്ടുന്നതു യോഗ്യമല്ലേതുമാർത്തം
 സന്തതംഭഗവാനെ മനസിഭക്തിയോടെ

ചിന്തിക്കുന്നവർക്കുള്ള രക്ഷിക്കുന്നതുപോൾ
 ബന്ധമെന്നതിപാപിയാകിയ ചണ്ഡാലൻത-
 ന്നതികെവന്നു പരിപാലിപ്പാനെന്നുചൊൽവിൻ
 ചൊല്ലീടാമതു നിങ്ങളുറിയുന്നീല കേൾപ്പിൻ
 നല്ല പുണ്യാത്മാവിവൻ ഭഗവൽഭക്താത്മൻ
 ഇല്ലാത്തവരുമിവനെപ്പോലെ പുണ്യംചെയ്തോർ
 കല്യാണാചലവരകാമുകപ്രിയനിവൻ
 കല്യാണപ്രദം പ്രദോഷോപവാസവ്രതങ്ങൾ
 തുല്യമില്ലാതപുണ്യമാജ്ജിച്ച മഹാഭക്തൻ
 അന്തകാന്തകളുതന്മാരിതുചൊന്നനേരം
 അന്തകളുതന്മാരും കോപത്തോടുകൂടെ
 മട്ടലർബ്ബാണവൈരിക്കിഷ്ടനെന്നിരിക്കിലും
 കഷ്ടയാതനകളിലാക്കിദൃണ്ഡിപ്പിക്കേണം
 കണ്ഠസീമനിപാശംകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു ദ്രവം
 കൊണ്ടുപോകണമടിച്ചിഴച്ചിച്ചണ്ഡാലനെ
 മണലും കനലാറും കുഴിയും കല്ലും മുളളും
 മൃതകുത്തുള്ള സൂചി തറച്ചു വഴികളും
 പാറുമുരിച്ചു വൃഷ്ടമായയുമില്ലാത്തുള്ള
 ശൈരവക്കാട്ടിലൊരുത്തുള്ളിവെള്ളവും കിട്ടാ.
 നിജ്ജനമാശ്വേവീടും ഭഗ്നമമാഗ്നയുടെ
 തച്ചിഴച്ചിന്നു ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുപോവീടും ദ്രവം
 ചെമ്പു കമ്മങ്ങളുടെ ഫലങ്ങൾ ഭുജിക്കേണം
 കൈതവമതിന്നില്ലെന്നല്ലോ കമ്മസിദ്ധാന്തം.
 സംശയമില്ലതില്ലെന്നാകിലെന്തിനാചൊല്ലി
 വംശധർമ്മാദികളും പ്രായശ്ചിത്താദികളും
 സ്വധർമ്മം മോക്ഷകരം ഭയദം പരധർമ്മം

വിധർമ്മധർമ്മാദികൾ നൽകുമേ നരകങ്ങൾ
 നിങ്ങളെന്തറിയാതെ കാട്ടുന്നതെന്നും ചൊല്ലി
 തിങ്ങിന കോപത്തോടും പൊങ്ങിന നാദത്തോടും
 കറുത്ത നിറത്തോടും തുറിച്ചു മിഴിയോടും
 പെരുത്ത ദംഷ്ട്രത്തോടും എറിച്ചു ഞരമ്പോടും
 ദാരുണവേഷത്തോടും ധൂസരകേശത്തോടും
 ആരുണ്യനിറംപൂണ്ട ഭാസുരശൂന്യവോടും
 ചാരത്തു ചെന്നു കഴുത്തിൽ കയറിട്ടുകെട്ടു-
 ന്നേരത്തു ചെന്നു ശിവഭൂതന്മാർ വെട്ടിയറു-
 ത്താട്ടിനാരതുനേരം കൂട്ടമിട്ടെങ്കാരവർ
 വാട്ടമെന്നിയെ കൂടെ ശങ്കരകിങ്കരരും
 തുടങ്ങി ശരങ്ങളെകൊണ്ടൊരു മഹാവഷം
 അടങ്ങി പരിതാപം ഭൂമിദേവധമനം
 മുടങ്ങിവന്നകാൽമന്തകഭൂതന്മാരും
 നടുങ്ങി ലോകങ്ങളുമെന്തു ഹാ! യുദ്ധത്തിനാൽ
 ഭൂതരിൽ ചിലരോടിച്ച് നന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടാർ
 പ്രേതനായകൻതന്നോടുണ്ടായ വൃത്താന്തങ്ങൾ
 ധർമ്മരാജനും കോപിച്ചീശ്വരന്മാരുംകൂടെ
 നിർമ്മർദ്ദന്മാരാണുനീടിന കാലമെന്നോ
 എന്തിതിന്നൊന്നുപായമാവതെന്നറിഞ്ഞീലെ-
 ന്നന്തകനുദംബരനോടു കോപിച്ചുചൊന്നാൻ
 നമ്മുടെ ഭൃത്യപ്രവരന്മാരിൽ മുന്മുഖ്യവൻ
 സമ്മതനായുള്ളവൻ നീയേതും വൈകീടാതെ
 അറാമില്ലാത്തപ്പടയോടുകൂടിപ്പൊഴേ ചെന്നു
 കുറാമേറവും ചെയ്തു വിപ്രനെ പിടിച്ചിഴ-
 ച്ചുറുപോകാതെ പാശമിട്ടിങ്ങുകൊണ്ടുപോരി-

ക്ഷരവരായിട്ടതിന്നുപരോധിപ്പാനിച്ഛേരും
 മരൊരാള ഭന്താവവന്നുണ്ടെങ്കിലവർകൾക്കും
 അരം വന്നിരിക്കുന്നു കൊന്നാലുമവരേയും
 പറവതല്ലശിവ ഭൃതന്മാർകാട്ടിയതും
 ചുറ്റുമാരിലുംനമുക്കില്ല നേരെഴിഞ്ഞേതും
 ഇത്ഥമന്തകനുംഭവരനെപ്പടയോടും
 ശ്രദ്ധനായ്ക്കുറഞ്ഞുചുറ്റൊഴിപായാനവൻ
 മുതുമ്പിരന്മാർ ഭൂരിതൻഭവവ്യാധികളും
 സതപരംകുളഭിജപക്കണം പുകുടിനാർ
 ശങ്കരഭൃതന്മാരുമന്തകഭൃതന്മാരും
 സംഗരമുണ്ടായതു ചൊല്ലുവാനുണ്ടേതും
 ഭംഗീരിടിപ്രമുഖപ്രഥമപ്രവരന്മാർ
 ഇംകാരനാദപ്രഥമം പ്രേതാധിപപ്രിയം
 ക്കിരപ്രഥമനായൊരു ദമ്പതനോടു
 ചെങ്കനൽതും മിഴിയോടൊത്തൊത്തപ്പോൾ
 മുതുമ്പിരന്മാരുടെ ശബ്ദങ്ങളാൽ
 മുതുമ്പിരന്മാർതം മുതുമ്പിരൻവശരായാർ
 മാറാനില്ലാതും നമുക്കെന്നുപാഞ്ഞെടുത്തിതു
 ഏറെറ്റമഹാവ്യാധി വീരന്മാരെരുമിച്ചു
 കാരത്തുപഞ്ഞിപോലെ ധൂളിച്ചാരവർകളും
 ഏറ്റിതുപിന്നെയും ചെന്നതകമഹാസൈന്യം
 ആർത്തടുത്തിതുകോപം തീർത്തുശങ്കരസൈന്യം
 കിത്തുമുത്തുള്ള ശബ്ദാദികൾകീടിനാർ
 മാത്താഞ്ചാത്തജസൈന്യം മിക്കതുംനശിച്ചപ്പോൾ
 ആർത്തുകൈക്കൊണ്ടു കാലമുതുമ്പിരനുംചൊന്നാൻ
 കാലമുതുമ്പും കാലകാലകിരന്മാരും

ശുദ്ധമുൽഗരവരഗ പരശുഗദാഭിണ്ഡി-
 പാലപട്ടസദഞ്ച മുസലപരിഘ്നാർ
 തോലാതവണ്ണമയച്ചീടിനാൻ പരസ്പരം
 അസ്രശസ്രങ്ങളെല്ലാമത്യർത്ഥം പ്രയോഗിച്ചാൻ
 ചിത്രമായിതുയുദ്ധമെത്രയുമതുനേരം
 ഭിന്നഗാത്രനുമായിച്ചമഞ്ഞു കാലമുത്സൃ
 സന്നദപ്തനുമായി തന്നുള്ളിൽനിരുപിച്ചാൻ
 ഞാനിനിമരിയാതെ പൊയ്ക്കൊരുകനല്ലപാത്താൽ
 ഭീനതയെല്ലാംവൈചസ്യപതനോടുണത്തിപ്പാൻ
 എന്നുകല്പിച്ചുപടവാങ്ങിച്ചു കാലമുത്സൃ
 ചെന്നപജയം ധർമ്മരാജനോടറിയിച്ചാൻ
 പ്രഥമപ്രവരതം പ്രഥമിൻജയിച്ചുവി-
 ശ്രമമാനവനേയും വ്യോമയാനത്തിലേറി
 സാമിയാംജഗദീശ നീശപരൻകാലകാലൻ
 ശ്രീമഹാദേവൻസോമൻ സോമശേഖരൻപരൻ
 പാദപങ്കജം തൊഴുതവസ്ഥയുണത്തിച്ചാൻ
 ഭൂദേവോത്തമൻതാനും കണ്ടുകൈകൂപ്പിടിനാൻ
 യോഗപീഠത്തിന്മേൽ ശാർദ്ദൂലചർമ്മംവിരി-
 ച്ചാഗമക്കാരലാം വിശേഷശപരൻപരമാത്മാ
 ശോകനാശനൻ ഭക്തവത്സലൻപരിപൂർണ്ണൻ
 ലോകനായകൻ കോടികോടിശീതാംശുപ്രഭൻ
 താനിരുന്നതജീടും കോപ്പുകളുവ്വീദേവ-
 നാനന്ദമകതാരിലേറാവുമുണ്ടായ്ക്കുന്നു
 ദക്ഷിണപാശ്ചാതികൽ പത്മസംഭവനെയും
 തൽക്ഷണൈവമാപാശ്ച പത്മലോചനനേയും
 ദേവദാനവയക്ഷ കിന്നരകിന്വയുഷ

താപസപുണ്യജന ഗന്ധർവ്വിദ്യാധര
 ചാരണപിശാച ഭൂതപ്രേതഗുഹ്യകന്മാർ
 ധാരണാദികളോടു കൂടിയസിദ്ധന്മാരും
 സനകസനാതന സനന്ദകുമാരാദി
 മുനിവർത്തന്മാർ ഗണനായകകുമാരന്മാർ
 സുന്ദരാംഗികളാക മല്ലരസ്രീവർഗ്ഗവും
 നന്ദീശൻമഹാകാളൻ ചണ്ഡീശൻദുംഗീരിടി
 തുംബുരുനാരദന്മാരാദിയാസ്തിജ്ഞീടും
 അംബരചാരികളാൽ സേവ്യനാംമഹാദേവൻ
 അംബികാവരൻപരമേശ്വരൻ ദിഗംബരൻ
 അംബരനദീധരൻ ചന്ദ്രശേഖരൻദേവൻ
 തന്തിരുവടിയെക്കണ്ടാനന്ദവിവരനാ-
 യന്തന്നൻകൂപ്പിവാണ നമസ്കാരവുംചെയ്താൻ
 അന്തകാന്തകൻ ത്രിപുരാന്തകൻകാമാന്തകൻ
 അന്തവുമാദിയുമില്ലാത്തവൻ പാപാന്തകൻ
 അന്തികൈനമസ്കാരം ചെയ്തഭൂദേവൻതന്നെ
 സന്തോഷംപൂണ്ടുകനിഞ്ഞെടുത്തു നിവർത്തിനാൻ
 അന്തരാത്മനിരുളി സന്തോഷംവാഴ്ത്തുംവണ്ണം
 തന്തിരുമാറിലണച്ചാശ്ശേഷം ചെയ്തീടിനാൻ
 ദന്തീന്ദ്രാസുരപരിപന്ഥിയുംദേവദേവൻ
 ദന്തീന്ദ്രവദനനാം പുത്രനെയെന്നപോലെ
 പന്തൊക്കുംമുചയാളാം ഗൌരിയെപൂജ്ഞേരും
 തന്തിരുമേനിതന്നിലിത്രരോമാഞ്ചമില്ല
 നല്ലൊരുവിമാനവും സുകുമാരന്നുകൊടു-
 ത്തില്ലൊരുനാളുമധഃപതനം നിനക്കതി-
 നില്ലൊരുക്കില്ലെന്നതു മരുളിച്ചെയ്തഗൌരീ-

വല്ലഭൻഗംഗാധരൻ ഭക്തവത്സലൻപരൻ.
 സുകുമാരനീവിധം സാലോക്യംകൊടുത്തിതു
 സുഖമെപതുപതി ഭവനപതിരുദൻ
 ശങ്കരഭൂതപരാജിതനാരായ കാല-
 കിങ്കരനാരം കാലമൃത്യുവുമതു കാലം
 ശങ്കിച്ചുനിന്നു ധർമ്മരാജനോടിയിച്ചാർ
 സങ്കടം ശിവഭൂതനാരാലുണ്ടായതെല്ലാം
 ക്ലേശമെന്നിയെഭൂദോധാധമഗുഹ-
 പാശവും കേദിച്ഛോരു ദിവ്യയാനവുമേറി
 ഈശസന്നിധിയിലാക്കീടിനാർ ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ
 നാശവും വന്നു തവശാസനപോരായ്യാൽ
 ഇത്തരമവർചൊന്നതൊക്കവേകേട്ടു സമ-
 വർത്തിയും ഭൂതന്മാരോടിത്തരം നിയോഗിച്ചാൻ
 പ്രത്ഥപിയിലുള്ളജന്തുവൃത്തങ്ങളെഴുതീടും
 ചിത്രഗുപ്താദികളെ സതപരം വരുത്തുവിൻ
 പുണ്യപാപങ്ങൾതിരിച്ചനേപഷിച്ചറിഞ്ഞുള്ള
 വണ്ണമൊന്നിടയിട്ടു വീണപോകാതെന്നായ്
 എണ്ണമിട്ടനുവിൽനിന്നിങ്ങുപേർ നാട്ടിലാക്കി
 വണ്ണമൊട്ടൊപ്പിച്ചോരോവായോലമെന്തുകെട്ടി
 സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു ചാടിക്കുന്നേരംകേൾപ്പിക്കുന്നു
 മേൽക്കുമേൽചൊന്നാലതു കേൾക്കയില്ലെന്നുവന്നു
 ധിക്കാരം ലേഖകന്മാർക്കെന്നിയേ മററാക്കി-
 ല്ലർക്കാമ്പിലവുണ്ണമെന്നുള്ളതും പൊളിയല്ല
 ആരേയുംനോക്കാതെദൈവമുഖ്യഭാവവുംകൈക്കൊ
 ണ്ടോരോരോഹിഷംതോറുംനഞ്ചരിച്ചുഴറ്റോടെ
 മന്ദഹാസവുമറിയുന്നതില്ലൊരുനാളും

നന്ദിച്ചിട്ടൊരുവാക്കമില്ലവെക്കാരുവകും
 നിന്ദയാ- തുണീകൃതമവരാൽത്രിഭുവനം
 വന്ദനബഹുമാനാദികളുമില്ലാരേയും
 ഡംഭഗാംഭീയ്യവൈദിഷ്യാധൃഷ്ടഗുണഗർവ്വം-
 ഹംഭാവമഹത്വസംഭാവനാപരന്മാരായ്
 പത്രാഗ്രംകൊണ്ടുഭൂദേവന്മാരെതൊടുംകള-
 ണ്ണെത്രയും വിനയഭാവത്തേയും നടിച്ച്
 ഇങ്ങിനെയുള്ള വലലേഖകന്മാരാൽനാശം
 മംഗലന്മാരാനരേന്ദ്രന്മാർക്കു വരുമല്ലോ
 ഇത്തരം കൃതാന്തനോരോന്നെചൊല്ലീടുന്നേരം
 വിദൂതം തൊഴുതിതു ലേഖകന്മാരുമെല്ലാം
 കേൾക്കട്ടേ സുകുമാരചരിതമെന്നനേരം
 വ്യാഖ്യാനം ചെയ്താരുവരവന്റെ പാപമെല്ലാം
 അന്നേരം വൈചന്ദര്യം തന്നുള്ളിൽ നിരൂപിച്ചു-
 നിന്നിതുവരുവതിനെന്തവകാരംപാത്താൽ
 മന്ദമവൈരിക്കറിവില്ലെന്നോ വരായല്ലോ
 നമ്മുടെ ഭൂതന്മാർക്കുസിദ്ധമല്ലായ്ക്കയത്രെ
 ആർക്കറിയാവുപാത്താൽ മഹതാം മനോഹരം
 പാർക്കുവല്ലൊക്കെപ്പാകാം നാമുകനിന്നുതന്നെ
 ഈശ്വരൻമഹേശ്വരൻ പരമേശ്വരൻ ജഗ-
 ദീശ്വരൻ ദേവേശ്വരൻ പ്രമേശ്വരൻ പരൻ
 ശാശ്വതൻതന്നെക്കണ്ടു തൊഴുചാനെന്നു പര-
 മേശ്വരൻ പരിചാരത്തോടാതു പുറപ്പെട്ടാൻ
 കർമ്മമകർമ്മവും വികർമ്മഭേദങ്ങളും
 ധർമ്മാധർമ്മാദികളുമറിഞ്ഞു സദാകാലം
 നിർമ്മലന്മാരായമാത്രന്മാരും ഭക്തന്മാരും

സന്മാർഗ്ഗചാരികളാം ദണ്ഡനീതിജ്ഞന്മാരും (രാ-
 ധർമ്മാധർമ്മശുഭാപത്യാനൈശ്ചയൈവരാഗ്യാവൈ-
 ശ്വോന്മിഷൽ ജ്ഞാനാജ്ഞാനാദ്യഷ്ടമുന്തികളോടും
 നടന്ന ഭൂലോകവും ഭൂവർലോകവുമഥ
 കടന്ന കണ്ടാരോരോ ദിവ്യവസ്തുക്കളെല്ലാം
 പൊങ്ങിയമതിൽമാടം ഗോപുരധ്വജങ്ങൾപൂ-
 ണ്ടങ്ങിരുപത്തുമൂന്നു ജാതിഭേദത്തിൽവാഴും
 സ്വർഗ്ഗലോകവും മഹർലോകവും ജനലോകം
 വിഖ്യാതമായ തപോലോകവും സത്യലോകം
 എന്നിവ കടന്നുപോയ് ചെന്നുവെണ്ണ പലോകം
 സ്വർണ്ണരത്നഘനമയം വണ്ണിപ്പാനന്തരാകും
 തണ്ടാരിൻ മകളോടും കൊണ്ടൽവണ്ണൻവാഴും വൈ-
 കണ്ഠമാനന്ദപ്രദംകണ്ടു കൈവണങ്ങിനാൻ
 കുണ്ഠാവവു കളഞ്ഞിങ്ങൽതീർന്നാശു നീല-
 കുണ്ഠൻവാണീടും ശിവലോകമങ്ങതിൻമീതെ
 വാടിടാതൊരു നിലയം മുപ്പത്തിരായിരം
 കോടിയോജനവഴി വിസ്തരത്തോടു കൂടി
 ശോകഭീത്യാദികളില്ലാതൊരു മഹാദേവ-
 ലോകമാനന്ദപ്രദമെത്രയും തേജോമയം.
 സ്വർഗ്ഗരത്നഘനകിരണങ്ങളാൽ നോക്കിക്കൂടാ
 കണ്ണിനകാണുന്നോരും കൈതുകമേറാമുണ്ടാം
 വണ്ണവൈചിത്ര്യചിത്രശോഭിതം പുണ്യജന-
 മെണ്ണമില്ലാതോളവുമുണ്ടെന്നു പറയാവൂ
 വിസ്തൃതവിമാനയാനാസനശയനങ്ങൾ
 ചിത്തമാഹനങ്ങളാലുണ്ടല്ലോ ബഹുധിധം
 കോടിമാന്താഡ്യശോഭതേടിന രത്നങ്ങളാൽ

പാടനമായ മണിക്കാഞ്ചനസഭാതലം
 ശൈത്യസൗരഭ്യമാന്ദ്യാദ്യാഖിലഗുണംപൂണ്ടു
 താൻതന്നെങ്കൊണ്ടുമനോമോഹനമനുപമം
 വാദ്യഘോഷവുമഖിലേശപാദാബ്ജമഭി-
 വാദ്യം ചെമ്പ്തീടും ഭക്തസ്തുതിഘോഷവുമോരോ
 സുതമാഗതവന്ദിസ്തുതിപാഠകജന
 ഗീതവും കശീലവ രചിതഗാനങ്ങളും
 വട്ടമൊത്തീടും വെൺകൊറ്റക്കുടകളുമാല-
 വട്ടങ്ങൾ വെൺചാമരജാലവും തഴുകളും
 സ്തംഭികമണിമയഗോപുരഭാരംതോറും
 കൊടികൾ നാട്ടിത്തൂക്കും കൊടിക്കുറകളോടും
 സുഷുമതേടും വിധാനങ്ങളും തിരകളും
 വിഷമേഷണരൂപം കലരും ദാസ്ഥന്തരും
 കണ്ടുകണ്ടകതാരിലുണ്ടായോരാനന്ദമൂർ-
 കൊണ്ടു മാന്താണധാത്തജൻ പൂർവ്വഗോപുരഭാരമെ
 ചെന്നുചേന്നുനേരം നന്ദീശൻതന്നെ കണ്ടു
 ധന്വനാം ധർമ്മാത്തജൻ ബഹുമാനിച്ചാനേററും
 ചന്ദ്രശേഖരപാദസേവകന്മാരിൽശ്രേഷ്ഠൻ
 ചന്ദ്രശേഖരൻ ഭൂതിതാമലകളേബരൻ
 കപിലജടാഭാരപരിശോഭിതൻ ദേവൻ
 വിപുലചിലോചനത്രിതയവിരാജിതൻ
 ഭൂജഗവിഭൂഷണൻ കനകവേത്രശൂല-
 ഭൂജഭീഷണൻ ബഹു പ്രമഥപരിവൃന്ധൻ
 ത്രിപുണ്ഡ്രധരവരമസ്തകഞ്ചമ്ബാംബര-
 ത്രിപുരാരാരിയോടു സാരൂപ്യം കലൻവൻ
 മരുവുന്നതുകണ്ടു സചിവസഹിതനാ-

മരുണാഗ്നജൻകൃഷ്ണി നമസ്കാരമുചെയ്താൻ
 പാഞ്ചതാനവനോട്ട ജഗദീശപരനായ
 പരമേശ്വരനെക്കണ്ടു തൊഴുവാൻ വന്നിതിപ്പോൾ
 അതുചെന്നുണർത്തിച്ചു വരികെന്നതുകേട്ടു
 മതിമാൻ നന്ദീശപരനുഴറി നടകൊണ്ടാൻ
 അന്തകാന്തക ഭുവനേശ്വര പുരാതാതെ
 നിന്തിരുമലരടിവന്ദിച്ചുസേവിപ്പാനായ്
 അന്തകനുണ്ടുവന്നു നില്ക്കുന്നിതവൻതന്നോ
 ടെന്നൊന്നു ചൊല്ലീടേണ്ടതെന്നരുചെയ്തീടേണം
 വേദാന്തവാക്യാർത്ഥമാശ്ലേഷവിന ഗൌരീവരൻ
 പാദസേവകന്മാർക്കു മുക്തിയെ കൊടുപ്പവൻ
 നേത്രാന്തംകൊണ്ടുവരുത്തിട്ടുകെന്നരുചെയ്തു
 പേരും വന്ദിച്ചുചെന്നു നന്ദികേശപരൻചൊന്നാൻ
 മാനുനാകിയുദ്ധവാൻ വൈകാതെ കടന്നിങ്ങു
 പോന്നാലുമവസരംതൊഴു ചാനിപ്പോൾതന്നെ
 തൊഴുതുക്രതാന്തനും കടന്നുചെന്നനേരം
 വിജ്ഞീടിന പരമേശ്വരസഭകണ്ടാൻ
 തൊഴുതുസേവിച്ചീടും ഗണനായകന്മാരും
 മുഴുചെന്നിപ്പുകുന്നതും കാണായിതവനപ്പോൾ
 ശുദ്ധനിമ്ബലസ്സുകോപമശോഭാംഗവും
 മണ്ഡകത്തിങ്കൽ ഭസിതസ്തത്രപുഷ്പവും
 ബാലശീതാംശുസനാമാമലജടാഭാര
 നീലഗ്രീവവുണ്മേഘാലുളിതശരീരവും
 ശാർദ്ദൂലചർമ്മാംബരംചാത്തിടുംജഘനവും
 മാർദ്ദ്വാരുണ്യംകലന്നീടിനപാദാബ്ജവും
 ചന്ദ്രശേഖരനോടു സാരൂപ്യപ്രാപിക്കുവാൻ

നന്ദിതന്മാരാംഗണാധീശപരന്മാരെക്കണ്ടാൻ
 ദക്ഷിണഭാഗൈകണ്ഠാനസംഖ്യംവേദങ്ങളും
 പുഷ്പരോത്ഭവൻതാനുമക്ഷരഗാത്രിയേടും
 പുസ്തകജപപടവരദാഭയമയ
 ഹസ്താരവിന്ദശരപുണ്ഡിതിനവാണിയേടും
 സനകസനന്ദനശ്രീസനൽക്കുമാരാദി
 മുനികൾമരീചിയുഷാത്രിയമംഗിരസ്സും
 പുലസ്ത്യൻപുലഹനംക്രിതുവുടേതാനും
 പലക്കുംവരംനൽകുംവസിഷ്ഠൻനാരദനും
 പശ്ചിമഭാഗൈകണ്ഠാനപ്പട്ടഭൈരവന്മാരും
 ഉച്ചനാദത്തേടുംമാതൃക്കളും കാളരാത്രി
 വിശ്വസംഹാരക്ഷയപാശുപതാസ്രമഹൊ
 വിശ്വവിസ്തൃതകരംകണ്ടുകെട്ടുപ്പിടിനാൻ
 ഉത്തരഭാഗൈപുരുഷോത്തമൻതന്നെക്കണ്ടു
 ചിത്തവുപരമാനന്ദാണുവമഗന്ധമായി
 ദ്വാദശാദിത്യന്മാരുകാദശരത്നന്മാരും
 ആദിത്യേയോത്തമന്മാരാമഷ്ടചന്ദ്രക്കളും
 വിശ്വപദേവന്മാർനവഗ്രഹങ്ങൾപിതൃക്കളും-
 മശപനീദേവന്മാരുംസപ്തമാരുതന്മാരും
 അസംഖ്യമവതാരമൂർത്തികളേവംകണ്ടു
 സസംഘം ധർമ്മരാജൻ വിസ്തൃതപുണ്ഡരീകനോരും
 നടുവെ സുരാസുരമുനിസേവിതനായോ-
 തവുന്നായകമൂഡൻ മരുവുന്നതുകണ്ടാൻ
 അജ്ഞാനമൊക്കെനീക്കി സംസാരദുഃഖത്തിങ്കൽ
 സജ്ഞാനസ്വപരൂപിണിയാകിയവിദ്യയായ
 ശക്തിയോടനാരതം യുക്തനാം ഭഗവാനെ

ഭക്ത്യാവന്ദിച്ചവീണ നമസ്കാരവുംചെങ്കോൽ
 ഭൂതനാരോടുംനൃസ്ഥഭണ്ഡമുദാദിയോടും
 ഭർതുപാദാബ്ജനമസ്കൃത്യപിന്നെയുംപുന-
 രുത്ഥാനംചെയ്തുകൂപ്പി തൊഴുതു സർവ്വലോക-
 സ്തുത്യനാം മഹേശനെ സ്തുതിച്ചാൻ പലതരം.
 “ജന്തുക്കളുളളിൽജീവാത്മാവാസ്താണരുളീടും
 നിന്തിരുവടിയാഴിഞ്ഞാരുമില്ലടയവൻ
 സന്തതംകൃപാല!യ പാലയ പശുപതെ!
 ചെന്താർബാണനെതിരുനീരാക്കുമൊപതെ!
 വാരിധിതന്നിലെഴും തിരമാലകളെല്ലാം
 വാരിയായ്ത്തന്നെ ചമഞ്ഞീടുമെന്നതുപോലെ
 വിശപകാരണനായ നിന്തിരുവടിതങ്കൽ
 വിശപമൊക്കവെ ലയിച്ചീടുന്നു ദയാനിയെ!
 ഈശപര! മഹേശപര! പരമേശപര! ജയ
 ശാശപത! ദേവേശപര! പ്രമഥേശപര! ജയ
 ശങ്കര! പൂരഹര! ചന്ദ്രേശ്വര! ജയ!
 പങ്കജക്ഷണപ്രിയ! പാർവ്വതീപതെ! ജയ
 ഗിരിശാസ്ത്രസുരഹര! ഭൂരിതഹര! ജയ
 ഗിരികാർമ്മുക! ജയ ഗിരിജവര! ജയ
 വരദ! ഗിരീശ! ലോകേശ! ദേവേശ! ജയ
 പരമ! പരാപര! വരദപ്പാരെ! ജയ
 ശ്രീകണ്ഠ! ശിതീകണ്ഠ! ശൃംഖല! ശവ്വ! ജയ
 വൈകുണ്ഠാഭാംഗ! വാമദേവ! ധൃജ്ജടെ! ജയ
 മത്തഹസ്തീന്ദ്രാസുരമർദ്ദന! ശംഭോ! ജയ
 മത്തഹസ്തീന്ദ്രവക്ത്രജനക! സ്ഥാനോ! ജയ
 ഭാവനപര! ഭവനാശനപദ! ജയ

സേവകാനന്ദപ്രദ! കൃതനാശന! ജയ
 ദക്ഷാരേ! ദനുജാരേ! ഭഗ്ഗ്! സർവ്വജ്ഞ! ജയ
 ത്രാക്ഷ! മോക്ഷദ! വ്യോമകേശ! ലോകേശ! ജയ
 പരബ്രഹ്മഗവരദായകര! ജയ
 പരമപുരുഷ! ഭക്താഭീഷ്ടപ്രദ! ജയ
 കണ്ഡലീഷണ്ഡധര! കണ്ഡലമണിദ്വതി
 മണ്ഡിതഗണ്ഡാമല തുണ്ഡപുണ്ഡരീകാരി
 മണ്ഡലഗണ്ഡധര! ഗർവ്വഖണ്ഡന! ജയ
 ചണ്ഡികാപദത! ഖണ്ഡപരശരാ! മൃധാ! ജയ
 പണ്ഡിതചിത്തപുണ്ഡരീകമാന്താഞ്ഡാ! ജയ
 ചണ്ഡാംശുബ്ദദാശ്വരീതാംശുനന്ദ! ജയ
 പുണ്ഡരീകജശിരൊ മുണ്ഡമാല്യാലംകൃത!
 ഖണ്ഡചാലവിലകോദണ്ഡവാസേന്ദ്ര! ജയ
 കണ്ഡലീശപരശയനാർച്ചിതപദ! ജയ.
 അസ്ഥിമാലകരം നല്ല മുത്തുമാലകരം മല-
 തൊത്തുകുമാലുജ്ജ്വലിഷമാലകളെല്ലാം
 പ്രീതിപൂണ്ടലങ്കരിച്ചിടുന്ന നാഥ! ജയ
 ഭീതിലോകങ്ങൾക്കതിർത്തിടുന്ന വിഭോ! ജയ
 ഭൂമിതവിലേപന! ഭഗവൻ! ജയ ജയ
 കസുമാർച്ചിതമുദ്രപദപങ്കജലയ!
 സർവ്വഭൂഷണ! കൃത്തിവസന! ജയ ജയ
 കർപ്പൂരശുഭഗാത്ര! കർപ്പൂരശരത്രം! ജയ
 വേദജ്ഞാർച്ചിത! ജയ വേദജ്ഞപ്രിയ! ജയ
 വേദോപവേദാത്മക! വേദാന്തസ്ഥിത! ജയ
 ആത്യന്തമജഹരിപ്രമുഖമുനികൾക്കും
 വേദമല്ലാതപരമാത്മാവെ! ജയ ജയ

സത്യജ്ഞാനാനന്താനന്ദമൃത! ജയ ജയ
 തപചക്രാത്മാത്മക! പരമാനന്ദ! ജയ
 സതപാദിഗുണത്രയ യുക്തയാം ശക്തിയോടു
 യുക്തനെനിമിക്തിലും വ്യക്തിഭാവത്തെത്തേടും
 സത്യബോധാത്മൻ! ജീവാത്മൻ! പരമാത്മൻ! ജയ
 ഭക്തിയുക്തമാക്കാത്ത മുക്തിയെന്നപ്ലംഭേവൻ
 വ്യക്തനല്ലവ്യക്തനല്ലെങ്ങിനെ പറയേണ്ട
 നിഷ്കളൻ! നിരുപമൻ! നിർമലൻ! നിരാകാരൻ!
 നിർഗുണൻ! നിരാമയൻ! നിർമലൻ! നിരാധാരൻ!
 ഭുജ്യതസമുൽഭവഭുക്തിനീക്കി മമ
 ദഃഖങ്ങളുണ്ടാകാതെ സൽഗതിനല്ലേണമേ
 കർത്താകാരണകർമ്മകാരണാദികരതാനായ്
 നിത്യയാഗ്നയുപസ്മി കാത്തുകൊള്ളുകപോറ്റി
 സൃഷ്ടിപാലനസാഹചാരികർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം
 സൃഷ്ടാപൂർവിഷ്ണുതാനം ഭദ്രമെന്നമൂന്നു
 മുന്തിയായോരോറ്റുണം കൈക്കൊണ്ടുവാഴ്ന്നാഥ
 വാഴ്ത്തുവാനാർക്കുമാർത്താൻ ശരണമറില്ലാതും
 കാൽത്തളിരിണനിത്യം ചിന്തിക്കായ്ക്കേണമെ
 പേരുന്നിൻതിരുനാമം കീർത്തിക്കായ്ക്കേണമെ
 ബ്രഹ്മഹത്യാദിമഹാപാതകങ്ങളെചെയ്തു
 കന്മഷകാരിയാകും ഭർമ്മിയായുള്ളവൻ
 സന്താപമുണ്ടാകുമ്പോളേതു മൊന്നറിയാതെ
 നിന്തിരുവടിയുടെ നാമത്താലൊന്നുചൊൽകിൽ
 പാതകമെല്ലാമറ്റു പൂതനായ്ക്കുടും
 പാദപങ്കജംചിന്തിച്ചീടുകിച്ചെന്നെചൊല്ലു
 നിർമലസദാശിവ നിർമഹാമായാബലം

ബ്രഹ്മാദിപ്രജകൾക്കും ജന്മിപ്പാനന്തരല്ലൊ
 ബ്രഹ്മാണുഷാദിമുഖ്യത്തിൽ മേവീടുംപ്രജകളും
 ചിന്തനനായ്ക്കേവീടും നിന്തിരുവടിയല്ലൊ
 നിശ്ചയംചരാചര ഗുരുവാംജഗൽപതെ
 നിശ്ചലമുണ്ണത്തവ ചരിത്രം ചിത്രം ചിത്രം
 സ്തോത്രസ്തുത്യസ്തോത്രങ്ങളൊക്കെ നിന്തിരുവടി
 ജ്ഞാതുജ്ഞയജ്ഞാനങ്ങളൊക്കെ നിന്തിരുവടി
 ഏതുമില്ലൊരേടവും ചിന്തിച്ചാലൊരുനാളും
 എന്നതെയറിയാവൂ യേതുമാനറിയാതെ (ബെ
 മുഹൻതാൻ ചാപലുത്താൽ ബോധമുജ്ജ്വലമെപ്പോ
 നിന്തിരുമുമ്പിൽനിന്നു നിസ്രപംബഹവിധം
 ജല്ലിച്ചതെല്ലാംതവ ഭൃത്യനാകയാൽതിരു-
 മനസ്സിൽക്കുടിക്കേണം നമസ്തേശിവായതേ!
 നമസ്തേശ്ചായതേ! നമസ്തേമുധായതേ!
 നമസ്തേഭാഗായതേ! നമസ്തേഭവായതേ!
 നമസ്തേഭീമായതേ! നമസ്തേഭദ്രായതേ!
 നമസ്തേഹരായതേ! ഉഗ്രായനമോനമഃ
 ശംഭുവേനമോനമഃ ശ്രീകുമാരായനമോനമഃ
 സ്ഥാണുവേനമോനമഃ യോഗായനമോനമോ!
 യോഗസാധ്യായനമോ! യോഗവേദിനെനമോ!
 യോഗിനെനമോനമഃ സ്വാമിനെചരാചര-
 ഗുരുവേനമോനമഃ സോമായനമോനമഃ
 സ്വഭൂവേനമോനമഃ പ്രഭുവേനമോനമോ!
 ചന്ദ്രമൂഡായമഹാദേവായനമോനമഃ
 ചന്ദ്രികമന്ദസ്തിതാസ്യാരവിനായനമഃ
 ശുഭിനേ! കപാലിനേ! ദേവായനമോനമോ!

നീലകണ്ഠായപരമേശായ നമോനമഃ
 നമസ്തേകപദ്ദിനേ! നമസ്തേപിനാകിനേ!
 നമസ്തേഭഗവതേ! പരമാത്മനേനമഃ
 സമസ്തമപരാധം ക്ഷമിച്ചീടേണം മമ
 സമസ്തകർമ്മാപ്തം ഭവതികരോമിത്താൻ
 രമിച്ചീടേണംചിത്തം ഭവതിസദൈവമേ
 സമസ്തശായനിത്വം നമസ്തേനമോനമഃ
 നിന്തിരുവടിനിയോഗത്താൽ ഞാനിത്രനാളം
 ജന്തുക്കൾചെങ്കീടുന്ന പുണ്യപാപങ്ങളെല്ലാം
 ചിന്തിച്ചശുദ്ധഭൂത കർമ്മാനുരൂപംഫലം
 സന്തതമനുഭവിപ്പിച്ചിതു സുഖഭുഖം
 ദണ്ഡനീതിയുമറിയാവതില്ലിപ്പോളൊരു
 ദണ്ഡമുണ്ടാരുതണത്തിപ്പാനാഞ്ഞിടകൊണ്ടെൻ
 ദണ്ഡഹസ്താദിധാന മിന്നതൊട്ടിനിവേണ്ട
 ഖണ്ഡിതശാസനനാസ്തന്നതു നിമിത്തമായ്
 ധാത്രീദേവോത്തമനാസ്തിരന്നസുകുമാരൻ
 കീർത്തികേടിപ്പൊളെനിക്കുണ്ടാക്കിച്ചമച്ചതും
 പ്രത്ഥപിയിൽപിറന്നുള്ള മന്ത്രിരിലൊരുത്തരും
 ഇത്രപാപംചെങ്കുവരില്ലാരുമിവനോളം
 കൂറുവാൻപണിസുകുമാരൻ ചെന്തോരുപാപം
 മേറിയോരരവിനോളുപന്മാരുടെകാലം
 മായവെളുച്ചാലും പാപങ്ങളോടുചെറുറും
 വേറിടുകയുമില്ലകേവലം നിരൂപിച്ചാൻ
 ഞംബരത്തിങ്കലുള്ള നക്ഷത്രജാലങ്ങളും
 ഞംബുവാഹങ്ങളുൾപ്പെങ്കീടും ഭൂതങ്ങളികളും
 ഉഷ്ണിയിൽപരന്നുമേവീടും മണൽത്തരികളും

ആഴിയിലുള്ളതിരമാലയുമെണ്ണാമല്ലോ
 ടുഷ്കൃതംസുകുമാരൻ ചെങ്കിട്ടുള്ളവയെല്ലാം-
 മുരുകാമ്പിൻനിരൂപിച്ചാലെണ്ണുവാൻ പണിയത്രെ
 അന്തമില്ലാത്തപാപമെപ്പേരും നശിപ്പിച്ചാ-
 നെന്തവൻപ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തതെന്നറിഞ്ഞീലോ
 ഭൂമിദേവന്മാരെയും ഗോകുലത്തേയുംവധി-
 ച്ചാമിഷകരിയാക്കി മദ്യപാനവും ചെയ്ത
 ചണ്ഡാലനാരിയോടും കൂടിവാണാനുദിനം
 സ്വപ്നസ്നേഹവുംചെയ്താനറമില്ലാതെ പണ്ണം
 പുത്രന്മാരേയും ചണ്ഡാലസ്ത്രീയിലുല്പാദിച്ചാ-
 നത്രയല്ലവർപിന്നെ മരിച്ചോരനന്തരം
 പുത്രികുളിരുവരുള്ളവരെ സംപ്രാപിച്ചാൻ
 പുത്രന്മാരവരിലും പിന്നേയുമുല്പാദിച്ചാൻ
 കൊണ്ടുപോരുവിനവൻതന്നെയെന്നയച്ചുഞാൻ
 പണ്ടുള്ളദണ്ഡനീതിയറിയും ഭൂതന്മാരെ
 കണ്ഠപാശവുംകെട്ടി മുറിക്കിവലിച്ചവർ
 കൊണ്ടുപോകുവാൻ തുനിഞ്ഞാരപ്പോരുകൊണ്ടായ്ക്കുന്നു
 നിന്തിരുവടിയുടെ ഭൂതന്മാരേയുമവ-
 രന്തമാക്കിനാർ മമ കിങ്കരന്മാരെയെല്ലാം
 ഭൂദേവാധമനേയും വ്യോമയാനത്തിലേറി
 ലേദവുംകുളുഞ്ഞ പരിവിടെത്തന്നെതവ
 പാദസന്നിധിയിങ്കലാക്കിനാരത്രകഷ്ടം
 യാതനഭഃഖമിനയില്ലെന്നു വന്നുകൂടും
 പുണ്യപാപങ്ങൾക്കു തമ്മിലെവിഭാഗവും
 നിണ്ണയിച്ചാനുമിനിക്കാവതില്ലിനിമേൽനാൾ
 നിന്തിരുവടിയുടെ വൈഭവമൊരുവകും

ചിന്തിച്ചാലറിയരുതെന്നല്ലോ വേദോക്തിയും
 സ്വപ്നപ്രവൃത്തിനായേകനായുമേയനായ്
 സ്വപ്നനായവൃക്കനായവ്യയസ്വരൂപനായ്
 വിച്ഛിന്നാത്മാവായ് വിശ്വധരനായരൂപനായ്
 നിശ്ചലസ്വഭാവനായ് നിശ്ശബ്ദപ്രധാനനായ്
 അമൃതപ്രപഞ്ചനായ് നിശ്ചലവിമുക്തനായ്
 നിത്യനായ് നിരീഹനായ് സച്ചിത്ബ്രഹ്മാത്മാവായി
 സർവ്വജ്ഞനായാനന്ദനായ് ബ്രഹ്മസ്യാന്തസ്തനായ്
 വേദാന്തസ്ഥിതനായി ബ്രഹ്മാദികൾക്കുതിരി-
 യാതെയുള്ളവസ്ഥയാകും തുരിയാതീതത്തിങ്കൽ
 അനിതരംതിരഞ്ഞൊളം തിരിയാതൊരുസദാ-
 ശിവനിന്തിരുവടി അരുളിച്ചെയ്തീടേണം
 അസ്ഥനായുള്ളൊരുഞാൻജാഡ്യചാപല്യങ്ങൾകൊ-
 ണ്ടതികെനിന്നീവണ്ണം നിന്തിരുവടിയോടു
 സന്താപമുണ്ടാകയാൽ വളരെപ്പറഞ്ഞതും
 സന്തതംകുലിച്ചുകൊള്ളണമെൻ തമ്പുരാനെ
 ഇങ്ങിനെചൊല്ലിപ്പീണ നമസ്കാരവുമെച്ചൊൽ
 മർദ്ദിക്കാതൊരുഭക്ത്യാ ധർമ്മരാജനുമ്പോൾ
 തൃക്കൈകൾനീട്ടിയെടുത്തുഴനീലിച്ചുനിജ-
 വർഷസിദ്ധേന്ദ്ര കരുണാനിധിമഹാദേവൻ
 മനുഹാസംപൂണ്ടിന നന്ദനനോടുചിത്താ-
 നന്ദംവന്നീടുവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തനാഥൻ
 ശങ്കരനീശൻ ശരണാഗതജനപ്രിയൻ
 ശങ്കിച്ചീടായ്ക്കയേതുമഭയം തന്നേൻതവ
 സങ്കടമൊന്നുകൊണ്ടു മിനിയുണ്ടാകയില്ല
 ലംഘിച്ചീടരുതല്ലോ നിന്നടെയാജ്ഞയാക്കും

ഭൂദേവൻപഞ്ചമഹാ പാതകമൊക്കെച്ചെയ്താ -
 നേതുമേസന്ദേഹമില്ലങ്കിലുമിതുകേൾ നീ
 മദ്യപാനവും ചെയ്ത മത്തനാസ്തമാതര -
 ചിത്തനാശേ പീടും നിജഭർത്താവംതാതനോടും
 പുത്രിയായ്ക്കു പീടും പത്നിയും ചണ്ഡാലിയും
 എത്രയമാകാംക്ഷയാ പുണൻചൊല്ലീടിനാൻ
 നല്ലപുഷ്പങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു ചന്ദ്രൻ
 വല്ലഭൻ പൂമമ വല്ലഭതനീടേണം
 ഇത്ഥംചൊന്നതുകേട്ടു സതപരംപുറപ്പെട്ടാ -
 നസ്തമിഷ്ടംചെയ്തു മിത്രനുമതുനേരം
 പുഷ്പബാണാതുരനായുലന്നമദത്തോടെ
 പുഷ്പാനേപഷണംചെയ്തു തൽപുരനെക്കേവോരും
 മൽപ്രിയനികേതനമാകിയനാശേശപരം
 തൽപുരഭാഗേചെന്നു നിന്നവനെനെക്കണ്ടാൻ
 അന്നായ്ക്കു നിതൂശീവരാത്രിയും ബലാലാ -
 നൊന്നറിഞ്ഞില്ലമുനം ചെയ്തു പാപങ്ങൾപാവൻ
 വിളക്കുപൂജകളും വാദ്യഘോഷവു ഭക്തർ
 കളിക്കുന്നതുംനാമം ജപിക്കുന്നതു മുറ -
 കിളിക്കുന്നതും നമസ്കരിക്കുന്നതുംകണ്ടോ -
 വിളക്കുകൂടാതെ നിന്നാവനുദിപ്പോളും
 അതിനാൽനശിച്ചിതു ദുരിതമവനെക്കൊ
 അതുന്നീയറിയാതുകൊണ്ടല്ലാമകപ്പെട്ടു
 വഹ്നിശാശ്വരീയാതെ തൊട്ടാലുംപൊളകീടും
 എന്നതുപോലെ ശിവയാമിനിനാമഗ്രന്ഥം
 ജ്ഞാനകൂടാതെനോൽക്കതാ നരകിളക്കതാൻ
 നാനാജന്തുക്കളാലൊന്നാകിലുമേവംമലം

ഞാനിഹഗണേശപരപദവികൊടുത്തിതു
 യാനാത്മംവിമാനവും കൊടുത്തേനല്ലൊദിവ്യം
 കല്പാന്തത്തോളമത്രവസിച്ചാലവനിയിൽ
 പില്ലാടുദിധീചിരാം മുനിയായ്സിരന്നീടും
 അക്കാലംവൃത്രാസുരൻ തന്നടെപീഡകൊണ്ടു
 ടുഃഖിച്ച ചമഞ്ഞീടുമാദിതേയനാരെല്ലാം
 ശക്രമുഖ്യനാരൊക്കെയൊത്തുപോയ് കടൽത്തിരം
 പുക്കുനാരായണനെ സ്തുതിച്ചുപറഞ്ഞീടും
 ചക്രപാണിയമവരോടുപദേശിച്ചിട്ട്
 വിക്രമശാലിയായ വൃത്രനെക്കാലമെണ്ണാൻ
 വന്ദിച്ചുദിധീചിയോഃസ്ഥിമുഖേക്ഷിപ്പാൻ
 നന്ദിച്ചതേ പാധനനസ്ഥിയും തരികെന്നാൽ
 നല്ലൊരുവരും തീർക്കാമതുകൊണ്ടിത്രനെന്നാൽ
 കൊല്ലാമെന്നറിഞ്ഞാലും വൃത്രനെസ്സുരന്മാരെ
 ദേവകുളതുഃകേടു പോന്നടൻദിധീചിയെ
 സേവചെയ്തത്മിച്ചീടുമസ്ഥിയെയെന്നാൽമുനി
 ദേഹവുംദേവകൾക്കു കൊടുക്കുമടിയൊതെ
 ദേഹിയുമപ്പോഴെവന്നെന്നോടുചേരുമല്ലൊ
 ആരണനായ സുകുമാരന്റെ ശിവരാത്രി
 കാരണമിവററിനെന്നറികമാഹാ ന്മാവെ
 മഹത്വംശിവരാത്രിക്കത്രയുംപാരമതു
 സുകൃതംകൊണ്ടുനിന്നോടൊക്കെയെ പറഞ്ഞുഞാൻ
 അന്തകനിവയെല്ലാംകേട്ടു വിസ്മയംപൂണ്ടു
 ചെന്തളിരടിയിണതൊഴുതു ചോദ്യംചെയ്താൻ
 എന്തിതിന്നിത്രഫലമുണ്ടാവാൻ മൂലമെന്നു -
 മെന്തിതിൻവിധാനങ്ങളാകുന്നതെന്നുമെല്ലാം

വൃക്കമായതളിച്ചെഴുതീടേണം കനിവിനോ-
 ടുത്തമശിഖരാത്രി മാഹാത്മ്യമെന്നനേരം
 വിസ്തരിച്ചെന്തിനുഞാൻ വളരെപറയുന്നി-
 തെത്രയും പ്രീതിയതിലിനിഞെന്നറികനീ
 അനുഷ്ഠാനവുമെല്ലാമതളിച്ചെഴുതാനിനി-
 ക്കനിഷ്ടനാരായതും തൻവിമുഖനാരല്ലോ
 പിന്നെയുമൊന്നു വിശേഷിച്ചു ഞാൻ ചൊല്ലീടുവൻ
 നിന്നോടു നിന്നിലുള്ള വാത്സല്യം മുഴുകയാൽ
 ഇന്നതൊട്ടിനിമേലിൽ മൽപ്രിയനാരായേവം
 എന്നുടെ ഭക്തനാരെ ചെന്നടുത്തിടായ്ക്ക നീ
 നിന്നുടെ ഭൂതനാക്കു സിദ്ധമല്ലായ്ക്കമുഖ-
 മിന്നിവയെല്ലാമുണ്ടായ്ക്കവാനവകാശം
 പാതകംകോടിച്ചെഴുതിടിലും മതഭക്തനാർ
 പൂതനാരത്രെയവർ പാപികളാകയില്ല
 ഭക്തനാർ വിശുദ്ധനാരല്ലെന്നു വരികിലോ
 ശുദ്ധിമറെറതു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു ചിന്തിക്ക നീ
 എന്നുടെ നാമങ്ങളിലൊന്നുചൊല്ലീടുന്നവൻ
 മുന്നമെ കഴിഞ്ഞജന്മങ്ങളിൽ ചെയ്തുള്ളതും
 പിന്നെയും ചെയ്തീടുന്ന ഭുഷ്മങ്ങളുമെല്ലാം
 വഹ്നിയിലകപ്പെട്ടോരിന്ധനങ്ങളെപ്പോലെ
 വന്നുപോമെന്നെയൊരുകാൽക്കുണം ചിന്തിക്കിലും
 ധന്യനായ്ക്കമവനില്ലസംശയമേതും
 എന്നുടെ മാഹാത്മ്യങ്ങളേതു മൊന്നറിയാതെ
 തന്നെയെന്നാലും വരും ഭരിതചിനാശനം
 മതഭക്തനാരെ മമ ഭൂതനാർ കൊണ്ടുവരും
 മൽപ്പരത്തിങ്കൽ നീ ചെന്നുവരോടുകൂടിക്കാപ്പ

അന്യരായുള്ള ജനം ചെയ്യുന്ന ശുഭാശുഭം
 മനോപാശിപ്പെഴുതിക്കൊരിക്കൊന്നൊഴിയാതവണ്ണം
 അവർക്കു തത്തൽഫലഭോഗങ്ങൾ കൊടുത്താലും
 പ്രവർത്തി മമ വിഷയങ്ങളിൽ നിന്നെക്കീഴ്ത്ത
 സേവകന്മാരെയുപേക്ഷിക്കയില്ലെന്നുകൊണ്ടും
 ദേവനും ശപഥചനും ഭേദമില്ലെന്നു നാനും
 അരുളപ്പാടിവണ്ണം കേട്ടുനിന്നോരയമൻ
 തരളപ്രജ്ഞനായി തൊഴുതു ചോദ്യംചെയ്താൻ
 നിന്തിരുവടിയുടെ ഭക്തന്മാർക്കടയാളം
 എന്തെന്നു തിരിച്ചരുൾചെയ്തതും വേണം വിഭോ
 ശങ്കരനതുനേരം യമനോടരുൾചെയ്താൻ
 എങ്കിലിന്നതും കേൾ നീ സങ്കടമതിനില്ല
 മൽക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പരിചരിക്കുന്നവർക്കും
 ശിക്ഷയാ വേദാഭ്യാസം ചെയ്തീടുന്നവർക്കും
 അച്ഛനും മമ ദാസ്യം പൂജനം വന്ദനവും
 മിച്ചയോ ചെയ്യുന്നോരും നാമങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നോരും
 ഭൂതിഭൂഷിതന്മാരും അദാക്ഷധരന്മാരും
 ഗീതയെ പഠിപ്പോരും ഭക്തർക്കു കേൾപ്പിപ്പോരും
 അഷ്ടാംഗയോഗത്തിങ്കൽ നിഷ്ഠയായിരിപ്പോരും
 സ്തോത്രാദിപുരാണങ്ങൾ നിത്യവും പഠിപ്പോരും
 ചാത്രായണാദിപ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നോരും
 കാശിയിലിരുന്നു ഗംഗാസ്നാനംചെയ്തു വിഷ്ണു
 യാഗകൾ തീർന്നു തത്ര മരണം പ്രാപിപ്പോരും
 ശ്രീരുദ്രപരതന്മാരാകും ഭവിജന്മാരും
 ശ്രീരുദ്രാണിയെ ഭക്ത്യാ സേവിക്കും ജനങ്ങളും
 അഷ്ടമീശിവരാത്രിപഞ്ചമി നോക്കുന്നോരും

തൃഷ്ടി കൈക്കൊണ്ടു ഗുരുശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നോരും
 ഇത്തരം മറ്റുപല സപ്തർഷിമാരും ചെയ്യും
 ഭക്തന്മാക്കൊരുനാളുമത്തലുണ്ടാകയില്ല
 മറ്റുമുണ്ടല്ലോ ജന്തുവൃന്ദങ്ങൾ പലതരം
 മറ്റുമില്ലാതെയവരൊക്കെ നിൻ വശമല്ലോ
 അവർ ചെയ്തീടും കർമ്മഫലങ്ങളെല്ലാമവർ
 രവരെയനുഭവിച്ചിട്ടുകൊണ്ടാലും നീയും
 ഈശ്വരനരുൾചെയ്തതീവണ്ണം കേട്ടു യമ-
 നാശയും പൂണ്ടു പാദാംബുജങ്ങൾ വണങ്ങിനാൻ
 കണ്ഡലീസമുദായമണ്ഡനൻ നിരോഗത്താൽ
 ചണ്ഡദീധിതിസുതൻ ദണ്ഡമുദാദികളും
 കൈക്കൊണ്ടു വീണ നമസ്കാരം ചെയ്തതുനേരം
 ദക്ഷാരി കനിഞ്ഞു നല്ലീടിനാനനുഗ്രഹം
 യാത്രയും വഴങ്ങിനാനാസ്ഥയാ കൃതാന്തനും
 പേതുടൻ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തുവന്ദിച്ചുപോയാൻ
 മൃത്യുമുഖാദി നിജ ഭൃത്യന്മാരോടും സമ-
 വർത്തിയും ചെന്നു നിജ പത്തനമകംപുക്കാൻ
 കിങ്കരന്മാരോടരുൾ ചെയ്തിതു ധർമ്മരാജൻ
 സങ്കടമുണ്ടാകയാൽ ഞാനുണ്ടെന്നത്ഥിക്കുന്നു
 ശങ്കരഭക്തന്മാരായുള്ളവർ തന്മക്കണ്ടാൽ
 ശങ്കിച്ച ഭാര നീങ്ങി വന്ദിച്ചുപൊയ്ക്കാളേണ്ടെന്നും
 കേൾക്കേണമുടുംബരനാദികൾ നിങ്ങളാരും
 നോക്കുകപോലുംവേണ്ട ഭഗവൽഭക്തന്മാരെ
 അതുകൂടാതെ നിങ്ങളുപരോധിക്കിൽ നമു-
 ക്കധികമനന്തമുണ്ടായ്തമിതുപോലെ
 ചിന്തിച്ചു നടന്നുകൊരുകല്പായ്ക്കിൽ നമുക്കെല്ലാം

സന്താപമുണ്ടാം മമ സ്ഥാനഭ്രംശവും വരും
 എന്നതു കേട്ടു യമകങ്കരന്മാരും ചൊന്നാർ
 പന്നഗഭരണഭക്തന്മാരെയറിയാമോ
 ചിഹ്നമെന്തുവെക്കുന്നതുള്ളിച്ചെങ്കീടേണം
 വണ്ണവേഷാദിവിശേഷങ്ങളേതാനുമുണ്ടോ
 ധർമ്മരാജനുമതുകേട്ടുചെങ്കീടിനാർ
 ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരായുള്ള ശിവഭക്തന്മാരെല്ലാം
 കർമ്മങ്ങൾ നിജ നിജ വണ്ണാനുരൂപമെല്ലാം
 ബ്രഹ്മണിസമർപ്പണം ചെയ്തീടമവരെല്ലാം
 വിപ്രന്മാരദ്ധ്യയനം ചെയ്തീടും വഴിപോലെ
 വിപ്രപാലനം ചെയ്യും നൃപന്മാരുപോലെ
 കൃഷിവാണിഭമെല്ലാം ചെയ്തീടും വൈശ്യന്മാരും
 വൃഷലന്മാരും ദ്വിജശൂത്രശാബലവാന്മാർ
 ഭൂസിതമെടുത്തു പഞ്ചാക്ഷരത്തോടുകൂടെ
 സതതം ത്രിപുണ്യവും ധരിക്കും ഫാലഭേദം
 ശേഷമാപാദമൃഡമണിയും ഭക്തിപൂർവ്വം
 ദോഷമായുള്ളതൊന്നും ചാന്തിക്കുപോലുമില്ല
 തദസ്മരണത്തെജപിച്ചീടും ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം
 തദാക്ഷംധരിച്ചീടും നാനാവണ്ണികളെല്ലാം
 പരമേശ്വര! ജഗദീശ്വര! മഹേശ്വര!
 ഹര! ശങ്കര! പ്രമഥേശ്വര! ദേവേശ്വര!
 പരമ! പരാപര! പരമാനന്ദരൂപ!
 ഗിരിമന്ദിര! മൃഡ! ഗിരിജാവര! ശംഭോ!
 കാമദ! കാമാരാതെ! ഗിരിശ! പൂരാതെ!
 സോമശേഖര! ഭവ! വരദ! പത്മപതെ!
 പാലയകൃപാലയ ഫാലലോചന! ശിവ!

നീലലോഹിത!നീലകണ്ഠ! വൈകുണ്ഠപ്രിയ!
 നാമങ്ങളിത്യാദികൾ സഹസ്രംജപിച്ചീടും
 വാമദേവാംഘ്രിപത്മസേവകന്മാരായുള്ളോർ
 ഓരോരോരും മരുവീടിനശിവരൂപം
 നേരോടെയിരുന്ന് ചിന്തിക്കുന്നജനങ്ങളും
 മാധവനുടേരൂപം ധ്യാനിക്കുംഭക്തന്മാരും
 ബോധരൂപിണിയായ ദേവിയെചിന്തിപ്പോരും
 ജനനീജനകശുശ്രൂഷയുചീശബുദ്ധ്യാ
 മനസാവാചാനിജ കർമ്മണാചെയ്യുന്നോരും
 യോഗസാംഖ്യങ്ങൾ മതമൊന്നിങ്കലുറച്ചുള്ള
 യോഗികളായുള്ളോരുമിത്യാദിതപസ്സുള്ള
 ഭഗവൽഭക്തന്മാരെ മാനിച്ചുകൂപ്പീടുവിൻ
 സുഖമെന്തമുക്കാപത്തല്ലാക്കിലുണ്ടാത്തും
 ശിക്ഷിച്ചുടത്തുന്മാരെ തന്നെപ്പുരത്തിങ്ക-
 ലൊക്കവൈപരമ്പരയടിപ്പിക്കയുംചെയ്താർ
 ഭഗവൽഭക്തന്മാരായുള്ളവർകളെകണ്ടാ-
 ലകമേബഹുമാനം പൂണ്ടുവന്ദിച്ചുകൊൾവിൻ
 ഉച്ചത്തിൽവിളിച്ചേവം പറഞ്ഞുപെരുമ്പറ-
 യൊച്ചയുമുഴക്കിനാരന്തകപുരമെങ്ങും
 മംഗലന്മാരായുള്ള ഭഗവൽഭക്തന്മാരെ
 ഞങ്ങളോതൊടുന്നതില്ലതിനാലിനിമേലിൽ
 ഞങ്ങളാലൊരുനാശമുണ്ടാകയില്ലയെന്നു
 തിങ്ങിനഭക്ത്യായമകിങ്കരന്മാരും ചൊന്നാർ
 ധർമ്മരാജനുമന്നു തുടങ്ങിസദാകാലം
 മന്ദമാരാതിപദ ഭക്തനാസ്തന്നേനല്ലൊ
 അന്തകുടത്തുന്മാരാശ്ലേവിനജനങ്ങളും

സന്തതം സദാ ശിവ ഭക്തന്മാരായാർപ്പോരും
 ഹരശങ്കര! ജയ! ശിവശങ്കരജയ!
 ഹരസങ്കടം മമ! ഭരിതഹരജയ!
 ഹരശങ്കര! പൂരഹരശങ്കരജയ!
 ഗിരിജവരജയ! ഗിരിശഭവജയ!
 നരകവിനാശന! മൃഗശങ്കരജയ!
 സരസീതഹരിപുശേഖര ശംഭോജയ!
 മരണഭവഭയഹരണനിപുണശ്രീ
 ചരണസരസിജയഗുളജയജയ
 സ്തുതിച്ചീവണ്ണം മന്ത്രം ജപിച്ചു പഞ്ചാക്ഷരം
 പദധ്യാനവും ചെയ്തു ഭജിച്ചു ശിവപൂജ
 നിത്യവും ചെയ്തു ശിവഭക്തനായ് വൈവസ്വതൻ
 കൃത്യാകൃത്യങ്ങൾ വിചാരിച്ചു തിവിനീതനായ്
 നിത്യാനിത്യാദിപദ വസ്തുവിചാരബുദ്ധ്യോ
 ശുദ്ധനായ് തത്പജ്ഞനായ് ചമഞ്ഞാനിതുമൂലം
 അപ്പൂർണ്ണമുള്ള ശിവരാത്രിമാഹാത്മ്യം കഥ
 പാർവ്വതീദേവിയോടു ഭഗവാനരുൾ ചെയ്തു
 ദേവദേവേശൻമുനം മന്ദരശൈലോപരി
 മേഘിനകാലമതു പാർവ്വതീദേവിപിന്നെ
 തന്നുകൈമാറുന്നു സകലമറിയിച്ചു
 പിന്നെയുക്കാത്തികേവനാകിയ ഷഡാനനൻ
 ചൊല്ലിനാൻ സന്തതക്കുമാരനവനതുപിന്നെ
 ചൊല്ലിനാൻ ചേദവ്യാസൻ തന്നോടു വഴിപോലെ
 എന്നുകേൾക്കുവാകും ശ്രീവേദവ്യാസമുനി
 തന്നെ മുന്ദിനിക്കു പാദശിച്ഛാനിവയെല്ലാം
 ഇന്നുതൊൻ നിങ്ങളോടു മെല്ലെ മറിയിച്ചു -

ദ്രിതീയപാദം

നെന്നസുതരംശൈനകാദികളോടൊന്നു
 ശിവശങ്കരശിവ! ശിവശങ്കരശിവ!
 ഭവഭഞ്ജനഭവ! ശിവശങ്കരജയ!
 ഹരശങ്കര! ജയ! ഹരശങ്കരജയ!
 ഹരശങ്കരപുരഹരശങ്കരജയ!
 മൃഗശങ്കരസ്മരഹരശങ്കരജയ!
 ഉഡുനായകമൃഡ! ഗിരിജാപത്മജയ!
 മരണകാലത്തെൻറ മനസിതവരൂപം
 മരുവീടേണമതിന്നനിശം വണങ്ങുന്നേൻ
 യമകിങ്കരഭയമൊരു നാളിങ്ങാകാതെ
 യമശാസനകൃപാലയ പാലയശഃഭോ
 നരകനാകലോകധരണീതലപ്രാപ്തി
 പരിവൃത്തിക്കുപാത്രമാക്കരുതെന്നെയനും
 ചരണസുരോരുഹയുഗളത്തോടു ചപ്പാൻ
 കരുണാകടാക്ഷമുണ്ടാകേണം ഭഗവാനെ
 ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിസ്തുതിച്ചുപസംഹരിച്ചിതു
 തിങ്ങിനഭക്ത്യാ ച്ചാസശിഷ്യനാകിയസുതൻ
 എന്നതുകിളിമകൾ ചൊല്ലിനാഭഭക്തിയാടെ
 മനവർമ്മനവനാമചലാബ്ധീശനോടും
 സഭയിലിരുന്നോരും കേട്ടുസതുഷ്ടിപൂണ്ടു
 സമപംജനമെന്നാർ ശിവഭക്തനാരായോർ
 പാവ്തീപതെ! പരമേശ്വര! മഹേശ്വര!
 ദേവദേവേശ! ജയിക്കെന്നമന്നാൾപൈങ്കിളി.

സമാപ്തം.

